V A T R A

FOAIE ROMANEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE
Ian.-Martie 1976 XXVI, 1 78 FREIBURG-Germania
N° 137 Erbprinzenstr.17 A

Congresul dela Moscova,dilema Rusiei sovietice şi partidele comuniste

Cel de-al 25-lea congres al partidului comunist sovietic stă sub semnul
unui contrast: victorii externe,ca în 1945; şi criză internă de subzistenţă,ca
în 1933.Un congres cu două feţe: una veselă,a lui Greciko,Gorşkov,Gromiko şi
Antropov,a generalilor,amiralilor,diplomaţilor şi dependenţilor de KGB şi GRU;
cealaltă mohorîtă,a lui Polianki şi a altor aparacici agraro-industriali.Şi pe
deasupra acestui congres bifacial planează Brejnev "cu un ochi râde şi altul
plânge",ca'n povestea lui Grimm: ochiul politico-militar euforic şi ochiul eco-
nomic înlăcrămat.In faţa congresului dela Moscova,Brejnev întruchipează în per-
spectiva anului trecut dilema Rusiei Sovietice între succese problematice în
afară şi grave insuccese în interior.

Intr'adevăr,1975 a fost un an şi fast şi nefast pentru Rusia Sovietică.Fast,
fiindcă dela începutul până la sfârştul anului succesele în afară s'au ţinut
lanţ.Odată cu Sud-Vietnamul,Cambogia şi Laos,adică întreaga Indochină,o mare
parte din sud-estul asiatic a trecut din sfera de influenţă americană sub egidă
comunistă.Statele Unite au pierdut pentru prima dată şi mai ales gratuit un răz-
boi şi în acelaş timp "credibilitatea",cum se spune azi.Fiecare se gândeşte acum
de două ori dacă să mai dea crezare Statelor Unite.Pentru sărbătorirea demnă a
bicentenarului de existenţă a Republicii Americane va fi nevoie de o mare sor-
tare pentru dominarea teribilei crize de îndoială ce bântuie America: amestec
de cretinism,demagogie,absurd,fals puritanism,pseudo-idealism şi mai ales rea
credinţă,care a lăsat drum liber expansiunii comuniste.Aşa numai aparatura ope-
raţională a imperiului comunist înaintează treptat în regiuni abandonate de Pute-
rile occidentale în Asia,în Africa,în Sud-America şi desigur în Europa.Nu vom
inventaria acum în detaliu succesele strategice şi tactice ale Sovietelor şi ale
comunismului internaţional.Destul că întreg programul de politică internaţională
elaborat acum 25 de ani de către Stalin şi Molotov,continuat de Kruşev şi Brej-
nev,a fost în întregime realizat.Şi acum un nou program,încă mai ambiţios,cu pe-
cetia statului major,a amiralităţii,a polit-biroului şi a KGB-ului e în plin
progres.Dacă succesele sovietice vor putea fi duse până la capăt,adică până la
egemonia mondială definitivă,rămâne de văzut.Nu ar fi prima dată când Rusia,ţa-
ristă sau sovietică,ar părea în pragul unor victorii decisive,ca apoi să fie
respinsă brusc de unde prinsese capete de pod.Vom aminti numai dările înapoi de
după 1945,în Iran,în Grecia,în Jugoslavia,în Albania,la Berlin,în Corea,în Indo-
nesia,în Guatemala,în Brazilia,în Chile şi acum de curând în Egipt şi în Portu-
galia.Sunt remarcabile totuşi consecvenţa cu planurile strategice prestabilite
şi perseverenţa de a relua agresiunea dela început când condiţiile par iarăşi
favorabile.Astfel vedem azi cum Cuba,redusă mai mulţi ani în rezervă,a devenit
în coasta Statelor Unite şi până departe în Oceanul Indian o nouă Bulgarie mult
mai ofensivă şi cum Castro s'a convertit într'un arogant colonel sovietic.

Dar 1975 a fost şi un an nefast,cu urmări negative poate mai determinante
decât succesele externe în realizarea proiectelor de egemonie universală.Planu-
rile de producţie agricolă şi în industria bunurilor de consum au fost împlinite
încă mai puţin decât în anii trecuţi.Consumatorul,în 250 de milioane de exemplare,
este şi anul acesta marele sacrificat.Şi îi vor lipsi ca totdeauna nu numai ar-
ticolele de primă necesitate casnică,dar e ameninţat să piardă şi pâinea neagră
cotidiană,dacă lumea capitalistă nu va binevoi să le exporte cele câteva zeci
de milioane de tone de cereale necesare punţii între recolta din anul trecut şi
aceea din anul viitor.In 1975 recolta de cereale a fost încă mai deficitară ca
acum 5 ani.In 1971 guvernul sovietic,caşi celelalte guverne comuniste,a fost con-
străns să importe 43 de milioane de tone de grâu din Occident.Atunci un senator
american a tras o concluzie exactă de pe urma trimeterii de cereale în spaţiul
sovietic: "Grâul american prelungeşte cu 25 de ani existenţa regimului sovietic".
Rămâne de văzut acum cât de satisfăcut e cetăţeanul sovietic de permanenţa pre-

ferinţei faţă de industria grea şi de prezenţa Rusiei pe cele 5 continente,pe uscat,pe mări şi în văzduh,cu preţul paupertăţii perpetui în existenţa de fiecare zi.In 1917 puţin îi păsa mujicului rus de dreptul recunoscut ţarului de către marile Puteri occidentale de a se încorona ca bazileu la Bizanţ.Pe mujic îl interesa numai pace şi pământ.Dilema lui Göring,"tunuri sau unt",e primejdioasă pentru oricare regim.Oţelul singur nu e digerabil prea mult timp pentru un popor.E foarte posibil deci ca cetăţeanul sovietic,ca mujicul de acum 60 de ani,să prefere prezenţei ruseşti în Filipine,la Capul Bunei Speranţe şi în Argentina,cu preţul sărăciei permanente şi riscul unui război mondial,pacea şi magazine pline cu ce face viaţa mai agreabilă pe pământ.

Dar la congresul dela Moscova nu numai "intendenţa",cum zicea De Gaulle,i-a făcut mizerii lui Brejnev.Probleme cu posibilităţi de crize viitoare i-au pus şi partidele-fraţi,mai ales din Occident.Şi la acest punct,în paranteză,ar fi bine ca diferiţii comentatori din exil,ce se vor serioşi,să nu exagereze topicele automatismului în obedienţa tuturor partidelor comuniste faţă de Kremlin. Orice exagerare înseamnă "desinform",adică o eroare în aprecierea fenomenelor reale,care până la urmă se poate întoarce în favoarea comunismului şi nu împotriva lui."Agit-prop" e un puternic organ de influenţă în mase.Pentru minorităţi interesate însă de a cunoaşte cât mai exact problema comunismului e necesară o analiză corectă a situaţiilor şi nu clişee uzate,care şi-au pierdut de mult orice efect.Partidele comuniste sunt făcute şi ele din oameni,adică din contradicţii,pasiuni,calcule şi interese,după firea popoarelor şi natura locurilor.Un partid comunist dintr'o ţară industrială trebuie să ţină seamă astăzi de raţiuni diferite de ale unui partid din regiuni cu populaţii primitive din Asia,din Africa sau America de Sud.Partidele comuniste sunt silite la anumite adaptări la faţa locului nu numai din stratageme indicate de Kremlin."Policentrismul" lui Togliatti şi apoi evoluţia spre "comunismul pluralist" al lui Berlinguer, consimţite după ezitări şi de alte partide,mai ales francez şi spaniol,sunt consecinţe impuse de realităţi.Cea mai bună probă o dă indispoziţia polit-biroului sovietic faţă de o asemenea evoluţie care-i reduce puterea discreţionară de altă dată la un joc de influenţe şi la funcţiunea de "primus inter pares".Dar comunismul "pluralist",mai mult decât "titismul" sau aşazisa "primăvară dela Praga", riscă să provoace tendinţe inovatoare în blocul sovietic şi chiar în metropola imperiului bolşevic.Cu cât sfera de influenţă sovietică se va întinde,cu atât Moscova va avea mai multe greutăţi la impunerea notei dominante în concertul de sateliţi.Ne putem închipuì cum o Germanie unificată sub guvern comunist,cu un înalt potenţial tehnologic şi industrial moştenit dela capitalism,cu o clasă muncitoare calificată şi răsfăţată de vechiul regim social,va avea posibilitatea să frâneze "centralismul democratic" al lui Brejnev.O Germanie caşi o Franţă şi o Italie comuniste,pot găsi la rigoare o alternativă în propriul sistem,prin strângerea relaţiilor cu o Chină post-maoistă.Şi apoi egemonia nu aduce numai beneficii ci implică şi sacrificii.Din Cehoslovacia şi Bulgaria până în Indochina,Siria,Angola,Cuba şi alte ţări afro-asiatice,Rusia Sovietică are mari obligaţii economice şi financiare de satisfăcut.Aceste obligaţii se multiplică pe măsură ce sfera de influenţă se întinde peste continente şi mări.Economia sovietică cu un sistem colectivist stupid,e în stare să suporte o încordare de proporţie planetară? Desigur,nu,mai ales fără riscul de a reduce la mizerie absolută popoarele din imensul imperiu rus.Să ne amintim că revoluţia rusă a izbucnit în 1917 din lipsa de făină dela brutăriile din Petrograd.

Rusia colectivistă nu e America de Nord capitalistă.Numai Statele Unite cu exploatarea raţională a unui imens potenţial economic,bazat pe ingeniozitatea omului,au fost capabile să rezolve dilema lui Göring,să producă şi "tunuri şi unt",adică şi maşinile cele mai sofisticate şi bunurile de cel mai variat consum.Numai Statele Unite au avut putinţa să susţină un sistem de asistenţă planetară.Azi,după expresia recentă a şahului Persiei,America e un gigant paralizat.Iar Rusia Sovietică profită ca să prindă chiag în cât mai multe ţări şi peste mări,cu riscul cui se întinde prea departe peste propriile posibilităţi.

In această dilemă s'a desfăşurat congresul dela Moscova,la 23 de ani după moartea lui Stalin.Ce deosebire între congresele de atunci,mai ales când Rusia era singurul stat comunist,şi cel de acum! Atunci un Thorez,un Thaelmann,un Dimitrov,o Pasionaria,se întreceau în ploconeli faţă de secretarul general al partidului bolşevic.Azi un Marchais îşi permite nici să nu vină la Moscova şi să lase un om în loc să explice la tribună lui Brejnev,caşi Berlinguer,de ce comunismul "pluralist"trebuie să înlocuiască "dictatura proletariatului" şi compor-

tamentul insurecţional.Desigur,partidele comuniste n'au interes să suprime orice solidaritate cu înaintaşul lor bolşevic.Dar,pentru a relua o comparaţie ireverenţioasă cu Biserica,partidele comuniste,constrânse de realităţile din ţările lor,preferă să vadă în Kremlin un fel de patriarhat ecumenic ca la Constantinopol în raporturile cu bisericile autocefale,decât ca la Roma în Vatican.

Şi acum,în perspectiva congresului dela Moscova,unde se află Ceauşescu în complexul blocului sovietic şi al comunismului internaţional? Ziarul parizian "Le Monde" din 28 Februarie situează intervenţia lui Ceauşescu la cel de-al 25-lea congres net în retragere faţă de discursul pronunţat la cel de-al 24-lea congres."Domnul Ceauşescu,scrie "Le Monde",a reafirmat,desigur,necesitatea de a respecta dreptul fiecărui partid de a elabora liber linia sa politică,strategia sa,tactica sa revoluţionară".Deasemenea,"s'a pronunţat în favoarea cooperării cu toate ţările fără distincţie de regimul lor social,inclusiv ţările capitaliste.Pe de altă parte a reafirmat poziţiile tradiţionale ale ţării sale în politica internaţională.Dar,remarcă "Le Monde",el n'a mai evocat ca în 1971 'diferenţe de opinii între partide',nici n'a preconizat,ca atunci,'stabilirea de relaţii de un nou tip între ţările socialiste'.Ceauşescu s'a pronunţat,dimpotrivă,pentru 'lărgirea relaţiilor de cooperare şi ajutor reciproc cu toate ţările socialiste'.Mai mult încă,el a adăogat cât 'îi este deosebit de plăcut a menţiona că între România şi URSS se desvoltă,în spiritul vechilor tradiţii de prietenie şi solidaritate între cele două partide şi cele două ţări,raporturi de colaborare şi cooperare fecundă'.Ceauşescu nu s'a dat înlături să folosească şi alte clişee ale conformismului comunist cum sunt 'noua fază a crizei generale a capitalismului' şi 'contribuţia creatoare la desvoltarea şi îmbogăţirea în teorie şi practică a marxism-leninismului".Cu toate aceste plecăciuni rituale la picioarele congresului moscovit,presa occidentală notează că Ceauşescu a fost singurul etnarh comunist nepupat de troica dela Kremlin.Să fie oare folosit la treburi mai spurcate decât ceilalţi sateliţi,încât să nu merite nici măcar un gest amical? sau în adevăr indispune cu ce face magnificenţa imperiului bolşevic?

Oricum ar fi,dilema partidelor comuniste va avea mai curând sau mai târziu un desnodământ nu tocmai greu de prevăzut: abandonarea stalinismului relativ de acum pentru o formă de social-democraţie,sau revenirea la stalinismul radical. Şi într'un caz şi într'altul,convertirea partidelor comuniste în sens liberal sau exacerbarea sistemului totalitar,depinde în mare parte de Occident.De cum vor şti Puterile occidentale sa-şi refacă forţele de rezistenţă şi să organizeze contra ofensiva faţă de încercările de egemonie sovietică,se vor orienta şi Berlinguer şi Marchais şi Ceauşescu şi Mao Ţe Tung sau urmaşii lor,inclusiv ai lui Brejnev!

M.Emanuil

ææ Patriarhul Pimen a deplorat "susţinerile tendenţioase" ale unor ziare din Occident cum că în Rusia n'ar fi existând libertate religioasă."Pot să declar cu toată răspunderea -a spus sfinţia sa- că în Uniunea Sovietică nu s'a întâmplat niciun caz în care cineva să fi fost molestat sau arestat pentru convingerile sale religioase".Şi cum minciuna e dela diavolul,înţelegem mai bine cui slujeşte aşa zisul patriarh al Bisericii moscovite...

ææ New York Times a publicat,la 1 Decembrie,un articol al lui Soljeniţin în care Kissinger,ministrul de externe al Americii,e arătat ca fiind lipsit de experienţa necesară pentru a trata cu Sovieticii,putând fi el "orice,afară de diplomat".Marele scriitor rus critică mai ales concesiile "fără sfârşit" ce se fac URSS-ului,justificate de Kissinger ca fiind singura alternativă a unui război nuclear: "o alternativă e o alegere între două posibilităţi,e un concept ştiinţific,pe când diplomaţia nu e o ştiinţă,ci o artă.A construi diplomaţia pe o alternativă înseamnă a o pune la nivelul cel mai de jos,mai grosolan".Soljeniţin critică deasemenea unele "realizări diplomatice" ale lui Kissinger: acordul asupra Vietnamului,care a deschis comuniştilor calea în trei ţări din Indochina,şi cel din Orientul Mijlociu,foarte nesigur."Neg -încheie Soljeniţin- nu numai că Kissinger are experienţa necesară pentru a înţelege psihologia şefilor comunişti: în adevăr,el şade la masa negocierilor caşicum ar fi orb; ci neg şi că el ar fi la acel nivel intelectual-diplomatic ce i se atribuie"(L'Osservatore Romano).

ææ Tribuna României vorbeşte de "curiozităţile" din muzeul dela Aiud.Printre cele 30.000 de exponate nu găsim,însă,teribila închisoare locală: pentru că, desigur,într'un regim de orori ea e departe de-a mai constitui o "curiozitate"...

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI,VI,10-16: Fraţilor,întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui.Imbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu,ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului.Căci lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui,ci împotriva domniilor,împotriva stăpâniilor,împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac,împotriva duhurilor răutăţii,răspândite în văzduhuri.Pentru aceea,luaţi toată armătura lui Dumnezeu,ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea,şi,toate biruindu-le,să rămâneţi în picioare.Staţi deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii. Şi încălţaţi picioarele voastre,gata fiind pentru Evanghelia păcii.In toate luaţi pavăza credinţei,cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului.

Pavel Apostolul

NOAPTE BUNĂ,MAMĂ("Poeme din închisori")

Noapte bună mamă,noapte bună,
Suflet scump,nepreţuit balsam,
Au venit şi stelele să-ţi spună
Că-i târziu şi-ai adormit la geam.

Luna s'a ascuns după ulucă
Şi-ai rămas iar singură'n pervaz
Du-te mamă,du-te de te culcă,
Că'n zadar ai aşteptat şi azi.

Şi icoana a'nceput să plângă
Peste păru-ţi viscolit de nea,
Candela-i aproape să se stingă.
Ai uitat azi mamă şi de ea.

An de an,sau azi sau mâine,poate,
Iţi aştepţi feciorul în pridvor.
In Aiud se frânge el,în noapte,
Biciuit pe drumul robilor.

Noapte bună,noapte bună mamă,
Domnul să-ţi aline visul drag,
Negura să vezi cum se destramă,
Să-ţi îmbrăţişezi feciorul'n prag.

ææ Rândunica şi Egon Damböck anunţă,plini de bucurie,naşterea,la München, a fiicei lor Barbara Elena Natalia,la 26 Ianuarie.

– Aceeaşi bucurie a avut-o,în Decembrie,la Freiburg,cântăreaţa noastră năsăudeană Ana Petri,căsătorită Müller,prin aducerea pe lume a lui Cristian Robert.

– Barza a adus de Sf.Nicolae,la Colmar,d-nei dr.Cornelia Drăgănescu,căsătorită Erhard,un feciorаş zdravăn,pe nume Corneliu Cristian.-

+ La Hyères(Franţa) s'a stins în Noembrie,încărcat de ani,într'un azil de bătrâni,Nicolae Rusu-Ardeleanu,"decanul presei române din exil".

+ La 21 Noembrie a murit fulgerător,la Salzburg,prof.Alexandru Randa,născut la Lemberg,22 Nov.1906.Bucovinean,după mamă se trăgea din Cantacuzini.

+ S'a stins la 17 Decembrie,la Bad Wildungen,dr.Grigore Angelescu.N'avea încă 60 de ani.Scăpase din ţară abia de vreo 2 ani.

+ In zorii zilei de 20 Ianuarie s'a stins în somn,la Baden-Baden,părintele Vasile Ştefan.Preot de veche formaţie,- chiar dacă a trebuit să accepte acest soi de surghiun,lăsându-şi zălog familia în ţară,prezenţa sa în Germania n'a lăsat urmele dorite de cei ce l-au trimis: afară de cazul c'au intenţionat să arate că"regimul" poate avea şi un chip uman...

+ Miercuri 18 Februarie s'a stins la Lebenstedt,la 59 ani,d-na Elena Novotny, constănţeancă,născută Marinescu.A fost principalul sprijin,local,în cele bisericeşti,încă de pe vremea pr.Vasiloschi.Iubită de toată lumea,participarea la înmormântare,Luni 23 Februarie,a fost enormă.

+ La New York a murit,la 5 Martie,ing.Mihail Marinescu.

+ Joi 18 Martie s'a stins la München,la 62 ani,arhimandritul Johannes Peterfalvy,născut la Pietroşani,şcolit în Ungaria,"trăit" 12 ani în Siberia.

+ S'a dus şi Bodnăraş! Işi va fi dat seama,până la urmă,de zădărnicia atâtor crime? "Partidul" i-a făcut,la Bucureşti,toate onorurile funerare,dar el a renunţat la fastul din Parcul Carol,cerând să fie îngropat în satul lui,Iaslovăţ,lângă Suceava,- unde contribuise pe sub mână,prin discretul intermediu al Patriarhiei,la renovarea bisericii.Scăpat,aşadar,de câineasca ceremonie din Capitală, cadavrul i-a fost luat în primire la Suceava de către familie,care l-a îngropat în dangăte de clopot,cu un sobor de preoţi,colivă,tămâie şi pomană.Plus banul dela deget,pentru trecutul vămilor...

ææ Duminică 21 Decembrie părintele Popa a făcut la München,după slujbă,parastas pentru Mircea Popescu.Au fost prezenţi,printre alţii,prof.Teodor Onciulescu dela Napoli,ing.Mărgărit Faţi(cumnatul lui Mircea),prof.Constantin Sporea.După amiază a avut loc serbarea pomului de Crăciun,organizată de Asoc.Rom.din Germania.

ææ La Ploeşti s'au încheiat,în cursul anului trecut,2095 căsătorii.-

ÎNTRE DUMNEZEU ŞI SATAN

După cum diavolul se îmbracă în haină de lumină ca să-i înşele,de se poate,
chiar şi pe cei aleşi,tot aşa înveşmântează el şi minciuna în haina adevărului,
lăsând iluzia rostirii unui principiu universal valabil.Nu se poate da altă in-
terpretare teologiei contemporane româneşti,în care s'au pus în funcţie toate
resorturile şi s'au mobilizat toate inteligenţele pentru apărarea comunismului
ateu.Teologia şi presa religioasă din Bucureşti s'au transformat într'o apolo-
gie a reformelor ateiste,pe care caută să le fundamenteze cu texte evanghelice
sau cu speculaţii făcute pe baza Sfinţilor Părinţi.Citind cartea Biserica Sluji-
toare a teologului Antonie Plămădeală,episcop vicar şi doctor la "Heythrop Col-
lege",îţi dai seama că la Bucureşti s'a creiat deja o teologie marxistă.Autorul
este o proeminentă personalitate în viaţa bisericească din România.Nu e de mi-
rare,deci,că a căutat să introducă ideile sale comuniste în învăţământul teolo-
gic.Cartea este cea mai perfectă demonstraţie teologică a socialismului de tip
comunist.Preasfinţtul Antonie nu numai că vede în Sf.Ioan Gură-de-Aur un pre-
cursor al marxismului,ci chiar scoate,din predicile lui,"teoria plus-valorii",
ocupându-se pe larg de critica socială în opera Sfinţilor Părinţi.Dar uită să
spună că Sf.Ioan Hrisostom nu s'a făcut lingăul împăraţilor bizantini,cu toate
că aceştia erau creştini,ci a criticat regimul din propria lui ţară,revoltându-
se împotriva nedreptăţilor sociale; s'a ridicat împotriva lui Eutropius şi a îm-
părătesei Eudoxia,îndemnând poporul să nu ia parte la serbările imperiale în
timpul Sfintei Liturghii,ci mai bine să intre în biserică să se roage...

Ce-ar fi dacă Preasfinţitul Antonie Plămădeală ar rosti o omilie,de pe amvo-
nul Patriarhiei din Bucureşti,împotriva măsurilor anti-creştine ale guvernului
comunist român,care opreşte pe studenţi,pe elevi,pe profesori,pe soldaţi şi pe
ofiţeri să intre în biserică? Ce-ar fi dacă s'ar ridica împotriva cuvântărilor
ateiste ale lui Nicolae Ceauşescu şi împotriva represiunii libertăţilor indivi-
ale în România? Noi nu putem concepe ca Preasfinţia sa,care a stat în închisoare
cu mii de credincioşi,cu preoţi şi călugări,să facă astăzi teologie comunistă!
Oare dacă ar fi trăit în ţara noastră Sfinţii Părinţi capadocieni,pe cari auto-
rul îi citează din abundenţă,n'ar fi învinovăţit partidul comunist pentru cele
peste 100 cărţi ateiste,în care se reprezintă Maica Domnului ca o femeie nedemnă
iar Sfânta Treime sub forma organelor sexuale? Oare ar fi lăudat ei ocârmuirea
din Bucureşti pentru asemenea opere murdare,ca nu cumva să supere pe comunişti,
şi ar fi întins sub ochii credincioşilor textul din Biblie: "Supuneţi-vă stăpâ-
nirilor"?.. Oare Sf.Apostol Pavel s'a supus stăpânirilor,când acestea l-au oprit
de a mai predica cuvântul Domnului în public,sau a murit martir? Ar avea curajul
Preasfinţitul Antonie să predice în pieţile publice şi în Marea Adunare Naţională
-aşa cum a făcut Sf.Pavel în Areopagul din Atena- şi să îndemne pe Români să se
lase de ateism şi de materialism? Având în vedere că trăim într'o ţară cu regim
comunist,de ce nu-şi varsă Preasfinţia sa talentul literar şi gândirea teologică
în nişte apologii de tipul lui Atenagora,Tertulian sau Sf.Justin Martirul,în ca-
re să fie puşi la punct cei care socotesc religia "un opiu al popoarelor"?

Ştim că nu se poate,şi înţelegem.Savurând din plin avantajele libertăţii oc-
cidentale,nu poţi recomanda altuia,care trăieşte în teroare şi ispite,să fie un
martir.Dar dacă ţi-e frică de Satan şi colaborezi cu el,cel puţin nu te închina
lui şi nu-l mai recomanda lumii că este "înger de lumină".Pare un paradox,însă
Biserica românească mobilizează în prezent toate inteligenţele,uzează de toate
misiunile ei în străinătate,de toate delegaţiile trimise pe la întrunirile ecu-
menice,pentru a apăra şi justifica actele unui regim comunist şi ateu.Este cu-
noscută poziţia teologilor români la diferitele întruniri ecumenice.Toată lumea
admiră vederile largi,armonia,calea de mijloc,dialogul iubirii dus până la com-
promis.Dar dacă,în aceleaşi întruniri,se demonstrează pe bază de documente lipsa
de libertate religioasă în România,teologii români sar în sus.Dialogul iubirii
se transformă în impetuoase cuvântări de apărare a partidului comunist român.Se
ajunge la indignare şi chiar la părăsirea sălii.Câte un ierarh român se scoală
zicând: "Dacă în România n'ar fi libertate religioasă,eu n'aş fi aici".Guvernul
plăteşte Patriarhiei române deplasările acestor delegaţii în străinătate nu pen-
tru a apăra ortodoxia,ci ca să dea impresia că Biserica are o totală libertate.
Codurile comuniste prescriu însă că "Orice comunicări cu caracter general,precum
şi ordinele bisericilor trebuiesc supuse agenţilor guvernamentali de control,în-
sărcinaţi cu afacerile religioase".Aşadar,ierarhii români nu au nici libertatea
de a tăcea.Ci trebuie să laude,să tămâieze pe Satan,să adore"urâciunea pustiirii".

Arhim.Roman Braga("Isus Biruitorul")

Excelenței Sale Giscard d'Estaing,președintele Republicii Franceze

Domnule Președinte,

Noi,credincioșii Bisericii Române Ortodoxe din Germania Federală,Berlinul de Vest,Austria și Elveția,am aflat cu amărăciune că poliția franceză intenționează să impună Românilor,cărora Franța le-a acordat azil politic(unora,de mai multe decade),evacuarea Bisericii Române ortodoxe din Paris.Noi nu putem crede că într'un Stat ca Franța,cu o veche tradiție umană și juridică,e posibilă evacuarea unui edificiu,mai ales când e dedicat cultului religios,printr'o simplă măsură a autorităților administrative,fără un ordin de execuție al justiției.

Pe lângă aceste considerații de ordin juridic mai sunt,în acelaș timp,și altele la fel de importante.De peste 100 de ani biserica română din Jean de Beauvais a căpătat dimensiuni de catedrală,venerată de toți Românii.La altarul său au fost celebrate toate evenimentele fericite sau nefericite ce-au trecut în acest secol de istorie peste neamul românesc.Și de 30 de ani mai ales,catedrala aceasta a devenit pentru toți Românii,nu numai din Franța ci din întreaga lume, simbolul libertății cultului ortodox român,ținută fiind departe de deviațiile politice partizane,care au pus Patriarhia din București la discreția regimului.

Pentru autoritățile dela București și complicii lor,ce altă semnificație poate avea în zilele noastre acuzația de "fascism" stabilit la Biserica română, decât aceea de conservare a curățeniei cultului divin și respingere a încercărilor de a-l corupe și transforma într'o acoperire a altor activități,care n'au nimic cu religia decât serviciul exterior de Duminică! Căci noi socotim că nu există nicio îndoială în ce privește mijloacele utilizate în Occident de agenții regimurilor de dincolo de cortina de fier.Indată ce-ar fi în stăpânirea autorităților din București,catedrala ortodoxă din Jean de Beauvais ar deveni sucursala ambasadei române și probabil sediul unei noi rețele CARAMAN,cu binecuvântarea unui episcop de operetă și acoperit de un fantastic teatru liturgic,așa cum știu ei să facă!

Noi nu putem crede că ce s'a refuzat de 30 de ani de către toate guvernele Republicii Franceze,și mai ales de către generalul De Gaulle(care și el fusese la București) și de către președintele Pompidou,ar putea fi consimțit de către președintele Giscard d'Estaing,de către primul său ministru și de ministrul de interne,cari au demonstrat că nu acceptă să sacrifice valorile civilizației creștine încercărilor de "destindere".Noi nu putem crede că Franța va preda celor fără Dumnezeu catedrala venerată de către toți Românii,cari,pierzându-și patria,văd în lăcașul de închinare din Paris simbolul libertății lor!

Cu deplină încredere în clarviziunea și în justiția franceză,Vă rugăm să primiți,Domnule Președinte,asigurarea respectuoaselor noastre omagii.-

Freiburg, 8 Decembrie 1975

Protopop D.Em.Popa

V'AM PIERDUT de S.G.Theodoru

Zori de rouă'nmiresmate,
Zori lăptii,catifelate,
Zori de dragoste de viață,
Zori mereu cu altă față.

Prânz dogoritor,arșiță,
Prânz la umbră sub căpiță,
Prânz de caș,ceapă și sare,
Prânz ce'mparți cu fiecare.

Seri în cramă sau prisacă,
Seri pridvoare numai clacă,
Seri în iarbă,printre stele,
Seri cu visurile mele.

Clipe,locuri de-altă dată,
Azi pe hărți un punct,o pată;
Plaiuri dragi de-odinioară,
Ați pierit c'o'ntreagă țară!

&& Mânjind tot ce e românesc în țară,ostenitorii lui Brejnev în România s'au legat și de textul imnului "Pe-al nostru steag","adaptându-l".Ultima strofă sună așa: "Tu Românie socialistă /In lume,mândră,vei sui... /In era nouă,comunistă, /Etern,etern vei dăinui!": iată o "eră",a cărei "eternitate" va dăinui... cât vor fi rușii tari!...

&& Intr'o țară așa de "industrializată",cum este România ocupată,până și lamele de ras -"de toate soiurile și de toate neamurile,cum scrie "România liberă" (6 Ianuarie)- pot constitui un punct de atracție și pricopseală,producând unor "contravenienți" un câștig de peste 170.000 de lei! Păi dacă nici lame de ras, ca lumea și suficiente,nu-i în stare să fabrice,de ce-o fi mai ținând Ceaușescu o țară întreagă înfometată?...

CALENDAR NAȚIONAL

1 Ian.112: Traian inaugurează,la Roma,Forul ce-i poartă numele.
1 Ian.1876: Apare,în "Convorbiri",povestea lui Creangă "Punguța cu doi bani".
1 Ian.1906: Coșbuc și Ion Gorun editează "Viața literară".
1 Ian.1951: Apare "Vatra" dela Roma...
2 Ian.1529: In bisericuța de pe dealul Cetățuii din R.Vâlcea e ucis împreună cu fiul său Vlad,de boeri în cap cu Neagoe Vornicul și Drăgan postelnicul,Radu Vodă dela Afumați,ginere lui Neagoe Basarab și cumnat cu Ștefăniță Vodă al Moldovei.Pe lespedea de pe mormânt e chipul voevodului călare,cu buzduganul ridicat și mantia fluturând în vânt,și inscripția: "Să vă fie știute războaiele ce vă voi povesti,pe care le-am făcut eu: 1-ul război cu agarenii,al 2-lea la Gubavi,al 3-lea la satul Ștefani pe Neajlov,al 4-lea la Clejani,al 5-lea la Ciocănești... al 11-lea,cel mai iute și mai aprig din toate războaiele,la Grumaji, cu 7 sangeacuri...",- și tot așa,până la al 20-lea,în 7 ani de domnie!
2 Ian.1906: Antarții atacă cu cuțitele pe preotul român Constantinescu.
3 Ian.1886: Se naște,în Zaharești(Suceava),prof.Ion Grămadă.Voluntar în războiul Intregirii,cade la Cireșoaia(1917).Scrisese cu două săptămâni înainte: "Doamne,ajută-mă să fiu tare,să fiu vrednic și neînfricat,spre a putea răzbuna lacrimile ce le-au vărsat ai mei,vreme de 150 de ani de robie" a Bucovinei.
3 Ian.1896: Badea Cârțan pleacă,mai mult pe jos,la Roma,ducând în desagă,plocon Cetății Eterne,din Cârțișoara lui: pământ,sare și pâine.
4 Ian.1894: Se naște,în București,Ștefan Georgescu-Olenin.A scris,în exil: "Murfatlar"(1963),"Drum în veac vitreg"(1967),"Neajlov"(1968),etc.
4 Ian.1926: E înlăturat ca nevrednic,dela moștenirea Tronului,prințul Carol. Și era bine dacă oamenii noștri politici rămâneau credincioși salubrei hotărîri!
5 Ian.1906: Bande grecești incendiază comuna românească Gramaticova(Macedonia).
12/24 Ian.1866: Moare la Cernăuți profesorul Aron Pumnul,gazda lui Eminescu. Era chinuit de-o boală grea,dar și de o nevastă îndrăcită.
13 Ian.1906: Se naște,la Crușova(Macedonia),Valeriu Papahagi.
13 Ian.1916: Moare la București,la 71 ani,vestitul tipograf Carol Göbl.
17 Ian.1906: Bande grecești incendiază comuna românească Selia(Macedonia).
17 Ian.1936: Moare,la București,Matei I.Caragiale.
17 Ian.1936: Moare luptătorul naționalist,ardelean,Teodor Mihali.
21-23 Ian.1941: "Rebeliunea".Ca și la"lovitura" dela 3 Septembrie,când aștepta"strategic" pe noua graniță dela Brașov,gata s'o ia la fugă în caz de insucces, Horia Sima stă și-acum pitit,așteptând rezultatul sacrificiilor altora; dar n'a avut noroc... Ratează astfel o carieră abia înmugurită și așa de promițătoare, țesută cu mult calcul,migală și răbdare pe sacrificarea atâtor oameni de elită; pierdută definitiv partida,aventurierul e silit s'o șteargă spre Apus,în căutarea altui soi de consolări,la fel de"cușer",și de potrivite înclinărilor...
21 Ian.1966: Moare scriitorul Mihail Lungeanu,muscelean.
23 Ian.1964: Moare în exil,la München,colonelul Dumitru Alexandrescu.
24 Ian. 76: Se naște împăratul Adrian.
25 Ian.1476: Vistiernicul Iuga dăruește mânăstirii Putna o candelă,un chivot de argint aurit,100 zloți unguresti și doi cai buni.
28 Ian.1931: Moare,la Paris,generalul Berthelot.
28 Ian.1971: Printr'o hotărîre a preoțimii locale,întrunită la Vârșeț,se decide constituirea Vicariatului Ortodox Român din Banatul înstreinat.
30 Ian.1846: Guvernele din București și Iași decid ca mărfurile ce trec dintr'un principat în altul -exceptând sarea,care era monopol- să nu mai plătească vamă,iar pentru export să se întocmească un tarif vamal comun.

3 Febr.1916: Moare Ion Mețianu,mitropolitul român ortodox al Transilvaniei.
4 Febr.1906: Se naște,la Somoștelnic(Târnava Mică),episcopul Vasile Cristea.
5 Febr.1866: Se naște,în București,Ioan I.V.Socec,librar și editor.
6 Febr.1941: 300 de Români din Boian,Mahala,Cotul Ostriței și alte sate din Bucovina de Nord,cedată rușilor de Carol Wolf,sunt secerați de mitralierele bolșevicilor pe malul Prutului,în dreptul comunei Lunca(Dorohoi),pe când încercau să treacă înnot în România rămasă,pe-atunci,încă liberă.
10 Febr.1716: "Ziua de 10 Februarie 1716 fu o zi de doliu pentru Români: în acea zi,Nicolae Mavrocordat,cel dintâi domn fanariot,se urca pe slăvitul tron ilustrat de Basarabi.Fanariotul pricepu bine că puterea Românilor era în instituțiile lor; de aceea nici nu întârzie a săpa acele instituții,spre a pregăti neamului său o lungă domnire"(Bălcescu,"Puterea armată la Români,1716-1844").

11 Febr.1866: Printr'un infam act de trădare,la care participă garda Palatului,în cap cu maiorul Lecă,e răsturnat,noaptea,Domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

10 Febr.1931: Se stinge,într'un spital din Fiume,dr.Iosif Belulovici,român din Istria,autor de studii istro-române.Studiase la Viena,Padova,Budapesta.

11 Febr.1841: Se naşte,în Avdela(Macedonia),Ion Caragiani.

12 Febr.1938: Se stinge la Sibiu preotul Iosif Trifa,fondatorul mişcării ortodoxe române "Oastea Domnului".A fost înmormântat la 15 Februarie,condus fiind la Cimitirul Central de o mulţime din peste 200 de sate din 40 de judeţe.

13 Febr.1896: Moare,la Frătăuţii Noi(Bucovina),preotul Eraclie Porumbescu.

14 Febr.1821: Moare,la Buda,Petru Maior."Limba românească -afirmase el- e mai curată limbă latinească a poporului roman celui vechiu,decât limba italienească cea de acum; şi mai cu cădere iaste a judeca din limba cea românească, cum au fost limba romanilor celor vechi,decât din limba italienească,cea de acum".

14 Febr.1906: Bande greceşti asasinează pe românul Sotir din Furca(Macedonia).

15 Febr.1626: Radu Mihnea e îngropat la "Radu Vodă",ctitoria sa din Bucureşti.

15 Febr.1906: Bande greceşti ucid pe românii Traian Palan,Vani Popa Dumitru şi Moti din Cerna Reca(Macedonia).

17 Febr.1961: Moare în exil,la Louvain(Belgia),prof.Sever Pop.

19 Febr.1890: Se naşte generalul Ion Gheorghe,piteştean.

18 Febr./2 Martie 1916: Se stinge la Sinaia,în urma unei pneumonii,regina Elisabeta.E îngropată la Curtea de Argeş.

21 Febr./4 Martie 1876: Se naşte în cătunul Hobiţa,comuna Peştişani(Gorj), Constantin Brâncuşi.Moare în exil,la Paris,1957.

25 Febr./9 Martie 1866: Botezul literar al lui Eminovici,care devine Eminescu, în revista "Familia" dela Oradea,cu poesia "De-aşi avea...". "Deschidem cu bucurie coloanele foii noastre -scrie directorul I.Vulcan- acestui june numai de 16 ani,care cu primele sale încercări poetice ne-a surprins plăcut".

1 Martie 1906: Apare,la Iaşi,"Viaţa Românească",sub direcţia lui C.Stere şi P.Bujor,dar condusă efectiv şi animată de criticul G.Ibrăileanu.

1 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe negustorul român Şuguniţa din Rapes.

3 Martie 1946: George Enescu dirijează în prima audiţie,la Ateneul Român, oratoriul "Patimile şi Învierea Domnului" de Paul Constantinescu,prima lucrare vocal-simfonică de acest gen în lumea ortodoxă.

4 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe învăţătorul român D.Şumba,la Băiasa.

4 Martie 1934: Profesorul Dimitrie Găzdaru vorbeşte,în aula Universităţii din Iaşi,despre drama Românilor din Istria,ameninţaţi cu dispariţia.

9 Martie 1961: Moare în Bucureşti,la 69 de ani,Cezar Petrescu.

10 Martie 1856: Se naşte,la Tohat(Sălaj),Petre Dulfu,poet şi scriitor.

12 Martie 1906: Bande greceşti incendiază morile românilor Tănase Jaca şi Traian Pili,la Cerna Reca(Macedonia).

13 Martie 1936: Moare la Berlin filologul Haymann Tiktin.

13 Martie 1886: Se naşte la Sinaia poetul George Gregorian.

15 Martie 1876: Apare "Timpul",ziarul conservator al lui Lascăr Catargiu.Din redacţie fac parte,multă vreme împreună,Eminescu,Caragiale şi Ion Slavici.

16 Martie 1936: Moare,la 65 de ani,Gh.Ibrăileanu.

18 Martie 1906: Păstorii români Duma şi Toncea,din Lumniţa(Macedonia),sunt ucişi de bande greceşti la Sekia; aceleaşi dinamitează casa lui Iani Papahagi din Grebena.

18 Martie 1906: Aparatul conceput de Traian Vuia se ridică,la Montesson,la peste 60 de centimetri,sburând 12 metri: primul sbor mecanic din lume.

19 Martie 1826: Se naşte,la Cernauca,Nicolae D.Hurmuzachi.

20 Martie 1886: Se naşte la Cotroceni,din părinţi ardeleni,Gh.Topârceanu.

20 Martie 1906: Moare la 73 ani,la via din Bucium(Iaşi),junimistul V.Pogor.

20 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe Toli Ghiţă Carafòli la Lutro,pe Dumitru Hagic la Grizali şi pe Constantin Bucina la Turia(Macedonia).

22 Martie 1936: Legionarii ridică o troiţă la Olteţ(Făgăraş).

25 Martie 1886: Se naşte,într'un sat din Epirul de Nord,patriarhul Atenagora.

27 Martie 1486: Moare Maria,sora lui Ştefan cel Mare şi soţia lui Şendrea, Portarul Sucevei.E îngropată în biserica din Dolheşti,pe Siret.

29 Martie 1480: Un violent incendiu la mânăstirea Putna.

30 Martie 1946: Moare Victor Ion Popa.

31 Martie 1866: Ion Brătianu e primit,la Düsseldorf,de prinţul Carol-Anton şi reţinut la masă.Spre seară oferă prinţului Carol coroana României.

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

* Ultimul mesagiu al lui Franco,în "Aspects de la France",27 Noembrie 1975:

Spanioli,sosind pentru mine vremea de a-mi încredinţa viaţa în mâinile Celui Prea Inalt şi a apărea în faţa judecăţii sale fără apel,cer lui Dumnezeu să mă primească la el cu îndurare,căci am vrut să trăiesc şi să mor catolic.Cer tuturor iertare,precum şi eu iert din toată inima pe cei ce s'au declarat inamici ai mei,fără ca eu să-i fi considerat astfel.Cred şi doresc să nu fi avut alţii în afară de cei ce-au fost inamici ai Spaniei,pe care eu am iubit-o până în ultima clipă şi pe care m'am legat s'o servesc până la ultima suflare,apropiată, a vieţii mele.Doresc să mulţumesc celor ce-au colaborat cu entuziasm,devotament şi abnegaţie la marea întreprindere a fericirii unei Spanii unite,mari şi libere.

Pentru iubirea ce-am purtat patriei noastre,eu vă cer să perseveraţi în unitate şi în pace,şi să înconjuraţi pe viitorul rege al Spaniei,Don Juan Carlos de Bourbon,cu aceeaşi afecţiune,cu aceeaşi lealitate ce mi-aţi arătat mie,şi să-i acordaţi,în orice clipă,acelaş sprijin,aceeaşi colaborare ce-am avut dela voi.Nu uitaţi că duşmanii Spaniei şi ai civilizaţiei creştine sunt treji.Staţi şi voi în gardă şi,contra lor,abandonaţi orice interes personal pentru interesele supreme ale patriei şi ale poporului spaniol.Nu renunţaţi a obţine pentru toţi spaniolii dreptatea socială şi cultura; faceţi din acestea obiectivele voastre principale.Menţineţi unitatea pământurilor Spaniei,exaltând bogata multiplicitate a regiunilor sale ca izvor al bogăţiei unităţii patriei.

Mi-ar plăcea,în ultima mea clipă,să unesc numele lui Dumnezeu şi al Spaniei şi să vă strâng pe toţi în juru-mi ca împreună să strigăm,o ultimă oară,la umbra morţii mele: Trăiască Spania!

* Vintilă Horia,Un interview cu Toynbee,în "Borghese",Roma,28 Dec.1975:

..Vorbirăm mult,îmi amintesc,de ceeace Nietzsche şi mai târziu Jünger şi Heidegger numiră universalizarea Occidentului prin tehnică.Pentru prima oară în istoria omenirii,o civilizaţie se impunea tuturor celorlalte.Chinezi,indieni, japonezi,musulmani,negri,toate rasele încep să trăiască după modelul Occidentului.Imbrăcămintea,voiajul,dorinţa,suferinţa,concepţia viitorului,- totul deriva dela vreun gânditor sau câteva instrumente occidentale: capitalism,marxism,automobile,avioane,cinematograf şi televiziune,sezonişti şi plăji şi hrană,felul de a fi... E deajuns să aterizezi în orice aeroport din lume: e egal cu oricare altul,ca şi cartierele ce-l separă de vechiul centru.Aceeaşi arhitectură care ascunde acelaş fel de a fi sub culori diferite şi diferite dialecte,care însă constitue,cu mare viteză,un patrimoniu nou şi universal.Tehnica şi filosofia dela baza lor au universalizat fiinţa omenească în bine şi în rău.

Aparent şi optimist,asta poate însemna pace şi bunăstare pentru toţi la fel. Totuşi nu e aşa,calea nu-i liberă şi există ceva care duce spre un aeroport acoperit de ceaţă,şi nu se ştie când orizontul va fi limpede."După părerea mea - îmi spuse Toynbee- există un gol în lume,provocat de falimentul creştinismului şi al celorlalte religii.In acest vid a apărut o nouă formă,aproape religioasă, care e naţionalismul.Această formă încearcă să se substituie nu numai creştinismului ci şi comunismului,care a fost celălalt mare faliment al timpului nostru".

Ce voià vechiul înţelept al Occidentului să zică cu acele vorbe? Numai,că Bisericile s'au apropiat prea mult de lume,au abandonat spiritul pentru a adera la materie,se prezintă ca etici nu ca doctrine de salvare,în timp ce omul de azi e doritor de mai multă eternitate,de salvare şi de doctrine clare,în mijlocul sgomotului ideologiilor şi faţă de îngrozitoarea tiranie materialistă a tehnicii. Cealaltă extremă a speranţei,comunismul,limitând viaţa personală s'a scufundat în colectivism.Răspunsurile sale nu deschid niciun drum.Viaţa e cea care se vede, pe când ştiinţa,psihologia,literatura şi aşteptările cele mai instinctive şi intuitive ale popoarelor ne învaţă exact pe dos.Pentru a supravieţui,comunismul n'a putut face altceva decât să se întoarcă la naţionalismul cel mai feroce după decenii prăpădite în a proclama universalitatea şi revoluţia mondială.Nu numai că n'a reuşit să distrugă naţionalismul,ci l-a transformat în doctrină principală şi practică zilnică."Statele comuniste -îmi zicea Toynbee- sunt astăzi centre de naţionalism în plin progres.Această forţă naţionalistă,eu o consider fatală şi funestă pentru viitorul omenirii,dar trebue să recunosc că-i formidabilă şi că poate ajunge să distrugă nu numai societatea,ci omenirea în complexul său. Inţelegeţi la ce vreau să fac aluzie.Un conflict între ruşi şi chinezi,să presupunem,cu armele de care dispun cele două naţionalisme..."

* Scriitorul Siniavski,scăpat din Rusia:

De foarte multă vreme se încearcă la noi nimicirea Bisericii şi distrugerea lăcaşurilor ei; e o distrugere neîndurată,pentru care bisericile au fost transformate în grajduri,sau chiar aruncate în aier,nu le lăsau nici măcar ca monumente arhitectonice.Un preot la noi nu poate merge într'un spital la un bolnav muribund să-l spovedească,un preot n'are dreptul să facă o slujbă la cimitir când e îngropat un mort; toate acestea sunt pedepsibile ca infracţiune a codului penal.Dacă la televiziune s'ar spune numai două cuvinte din Evanghelie,toată redacţia ar fi concediată şi unii poate chiar arestaţi.

Cât despre libertate în cultură şi artă,Statul consideră ca blasfemie chiar cea mai mică deviere dela linia de conduită stabilită.E un sacrilegiu şi de aceea şi autorii sacrilegi,ca de pildă Pasternak,poetul,autor de versuri,sunt chemaţi,la noi,"emigraţi spiritual".Din punct de vedere al Statului,un emigrat spiritual e caşi un trădător.Din păcate,la noi Statul pretinde să exercite un control total asupra psihologiei umane şi deci şi asupra poeziei...

Eu le vorbesc studenţilor mei parizieni de Pasternak,de toată istoria proiectatei sale expulzări din Rusia,sau le vorbesc de Mandermann,marele poet rus ce-a pierit într'un lagăr.Vorbesc de scriitorul Babel,care-a murit şi el în închisoare.De Marina Cataeva,o poetă a cărei operă n'a fost publicată şi care-a fost pusă în aşa condiţii de foame şi de umilinţă încât s'a spânzurat...

Pentru noi,revoluţia a venit deja: ea e în noi,înlăuntrul nostru; dar pentru voi,în Occident,ea trebue încă să vină.Noi ştim ce e o revoluţie,dar nu ştim şi care sunt urmările ei: când din ea naşte o putere care,în ce priveşte forţa de represiune,n'are precedente în istoria omenirii... Se începe cu revoluţia şi se termină cu o contrarevoluţie de o aşa ferocitate,încât orice manifestare a gândirii omeneşti trebue suprimată... La judecată,am spus tribunalului că şi comuniştii occidentali mă apără,iar judecătorii mi-au răspuns: Ce comunişti? aceia nu sunt comunişti! când va veni adevărata putere sovietică,vor trebui şi acolo toţi împuşcaţi!...

* Irène de Monbrison,Tribunalul internaţional Zaharov dela Copenhaga,în "Catacombes",Paris,Dec.1975: Când Bresenden -unul din martori- şi-a terminat mişcătoarea-i depoziţie,a trebuit să auzim pe dl Eugen Ionescu,din juriu,că-l întreabă: "Homosexualii,sunt ei persecutaţi în Rusia? Şi,dacă da,de ce nu ni se vorbeşte de aceasta?".Tânărul martor,mai întâi buimăcit de întrebare,îi răspunse: "Noi suntem aici,Domnule,pentru a apăra pe inocenţii persecutaţi şi nu pentru a pleda cauza celor ce comit delicte!",răspuns care deslănţui entuziasmul reprezentanţilor presei,dar provocă plecarea domnului Ionescu...

La sfârşitul pasionatului expozeu al lui Levitin-Krasnov,dl Ionescu l-a întrebat: "De ce insistaţi atâta asupra persecuţiilor religioase,care nu vor obţine decât puţin răsunet,căci nici Francezii,nici Germanii,nici radical-socialiştii nu cred în Dumnezeu?",reprezentantul religiei ortodoxe i-a răspuns: "Ei bine,dacă-i aşa,trimiteţi-i pe toţi în ocnele sovietice,credincioşii ce se găsesc acolo îi vor converti cu uşurinţă!".Aceste cuvinte ridicară un tunet de aplauze din partea ataşaţilor de presă.

* Împlinindu-se zece ani dela anularea afurisirii reciproce din 1054 a Bisericilor catolică şi ortodoxă,au avut loc slujbe solemne atât în Capela Sixtină, în prezenţa unei delegaţii constantinopolitane,cât şi în biserica Sf.Gheorghe din Fanar,în prezenţa unei delegaţii romane.Cu acest prilej,Papa a îngenunchiat în faţa mitropolitului Meliton de Calcedon,delegatul patriarhului ecumenic,sărutându-i picioarele.Aflând de acest gest de umilinţă creştină,patriarhul Dimitrie a declarat: "Nimeni,creştin sau nu,şi cu atât mai puţin noi ca patriarh ecumenic, nu poate aprecia în adâncime manifestarea şi actul spontan al Sanctităţii Sale Papa dela Roma Paul VI,act fără precedent în istorie,de a se înclina la sfârşitul celebrării Liturghiei şi a săruta picioarele reprezentantului nostru,mitropolitul Meliton de Calcedon,care în acel moment reprezenta întreaga Ortodoxie! Acest mare act al Sanctităţii Sale îl caracterizăm ca o continuare a tradiţiei episcopilor Părinţi ai Bisericii nedespărţite,cari au edificat foarte mareţe lucruri prin umilinţă.Prin acest gest prea venerabilul şi foarte scumpul nostru frate Papa Paul VI dela Roma s'a depăşit pe sine şi a arătat Bisericii şi lumii cine este şi poate fi episcopul creştin şi mai ales primul episcop al creştinătăţii,adică forţă de reconciliere şi de unificare a Bisericii şi a lumii". (L'Osservatore Romano).

* După 2 ani şi jumătate de tratament "psihiatric", matematicianul rus Pliuci, de 37 ani, a fost, în fine, "descărcat" în lumea liberă. Vorbea cu greu, aproape că nu-şi recunoştea nevasta. Acum, memoria a început să-i revină. "Am trăit -spune el- 30 de luni de iad într'un spital psihiatric, un lagăr de concentrare mintal. Acolo se urmăreşte distrugerea creerului omenesc. Am fost martor al degradării mele. Mi se făceau injecţii cu aloperidol şi treftazina. Trei celebri profesori declaraseră, în urma unui telefon dela poliţie, că eram nebun şi că trebuiam internat neapărat. Alţi opozanţi ai regimului, internaţi ca mine, erau bătuţi, supuşi la şocuri electrice. Infirmierii şi medicii arătau o incredibilă brutalitate. Unii din ei erau condamnaţi de drept comun şi chinuiau pe bolnavi. Conducătorii sovietici nu sunt nici revoluţionari, nici comunişti: ei sunt tot atâţia mici Bonaparte, cari au făcut din Statul comunist un nou imperiu".-

* Eugen Ionescu, "Rolul religiei astăzi": Religia nu mai contează dacă face prea multă demagogie. Religia vrea să intre în lume, dar în lume nu face decât să se piardă şi să se scufunde. Toate concesiile pe care le-a făcut religia se întorc contra ei. De-acum a devenit doar un soi de morală, de sectă politică, făcută pe măsură pentru a nu stânjeni, mai ales pentru a nu deranja marxismul, căruia îi e deja un instrument, ceva ce poate servi marxismul sau, mai degrabă, ceva pe care marxismul n'ar mai avea niciun motiv să-l atace. Laicizându-se, istoricizându-se, intrând în lume, religia s'a pierdut. Marea ei valoare constă chiar în faptul de a se pune în afara istoriei, ca un refugiu, o insulă în furtună. Cu alte cuvinte, în timp ce omul are nevoe de metafizică, religia a devenit josnic de politică. Biserica trebue să întindă mâna lumii pentru a o salva, nu pentru a se pune mai jos, la picioarele lumii. Ea nu trebue să fie exclusiv filantropică. Trebue să ajute pe aproapele, să iubească pe aproapele, dar în Domnul. Trebuesc iubiţi săracii, dar fără a face din ei fiinţe sacre, sfinţi mitici.

* Papa Paul VI către ţigani, în audienţa din 29 August 1975: In voi se reflectează un aspect din viaţa lui Isus, Domnul Nostru, maestru şi frate; în adevăr, şi Isus, copil încă şi fără apărare, fu un fugar, trebuind să se exileze în Egipt de frica lui Irod; apoi, toată viaţa sa publică fu, în cursul celor 30 de ani de predică mesianică, o viaţă de nomad, caşi a voastră, se poate foarte bine spune; el găsea desigur ceva ospitalitate la persoane amice, dar mai mult întâmplător decât regulat, aşa încât Isus poate să spună de sine însuşi: "Vulpile au vizuini şi păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-şi plece capul" (Matei 8,20). Vedeţi deci cum vă seamănă Isus, cât este de aproape de voi!

Iar Apostolii au făcut ca Isus; şi Sfântul Pavel la fel, el, marele apostol călător. (Şi să ne gândim la felul cum se putea călători pe-atunci, cu ce mijloace, cu ce greutăţi). Şi e chiar astfel că Sf. Pavel îşi descrie viaţa: "Călătorii nenumărate, în primejdii de râuri, în primejdii de tâlhari.. în osteneală şi în trudă, în priveghieri adeseori, în foame şi în sete, în posturi de multe ori, în frig şi în lipsă de haine.. am îndurat totul" (II Cor. 11, 26-27). După cum vedeţi, prea scumpi fraţi, voi nu sunteţi străini în istoria Evangheliei, a Bisericii. Tocmai din această pricină îmi sunteţi atât de dragi! (L'Homme Nouveau, 19 Oct. 1975)

* Scroafa şi salcia, în "Il Tempo", Roma, 1 Noembrie 1975:

Prezidentul român Nicolae Ceauşescu a protestat, cu ocazia vizitei sale oficiale în Portugalia, contra faptului că i s'a dat ca rezidenţă palatul regal; dar nu pentru că acolo fusese pe vremuri găzduită nobilimea feudală, ci pentrucă palatul nu era destul de confortabil pentru el. Nemulţumirea pentru Palazzo Queluz constituie de altfel numai una din plângerile pe care Ceauşescu le-a prezentat gazdelor sale portugheze după sosirea la Lisabona. Funcţionarii ce-au participat la pregătirea vizitei, prima a unui şef de Stat comunist în Portugalia, afirmă că Ceauşescu a pretins între altele ca mulţimea să-l aplaude în timpul deplasărilor. Insoţitorii lui Ceauşescu -precizează aceştia- au cerut să fie aranjate grupuri de persoane peste tot pe unde avea să treacă prezidentul român în timpul vizitei, ca să aplaude, iar mulţimea să fie prevăzută cu steguleţe româneşti. Responsabilii cu protocolul ceauşist au mers până la a pretinde ca grupuri de şcolari îmbrăcaţi în alb să-l întâmpine oriunde avea să se oprească. Dar Ceauşescu n'a avut nici mulţimi, nici steguleţe, nici şcolari, şi asta l-a contrariat.

Agenţii însărcinaţi cu siguranţa preşedintelui, după aceleaşi mărturii, au căutat eventuale aparate de ascultare, deschizând tapetele vechi de 3 secole ale Palatului şi provocând astfel pagube uriaşe. Cotidianul pomeridian Jornal Nove mai scrie că oamenii lui Ceauşescu au cerut personalului de servici al palatului

sa-şi scoată pantofii când merge pe coridor,pentru că sgomotul paşilor deranja
pe preşedinte."Eu am servit pe Regina Elisabeta a Angliei în 1958 -a comentat
un majordom- şi ea nu m'a pus niciodată să umblu în ciorapi!"

* James Schlesinger(fostul ministru de Război american,înlăturat de Ford
din guvern),"Point",15 Dec.1975: N'aveţi decât să priviţi cifrele! Bugetul mili-
tar sovietic reprezintă 15% din bugetul statului,pe când al Statelor Unite abia
de atinge 5%.In valoare absolută,efortul militar sovietic e superior cu circa
45% celui american.Sovietele au 4.700.000 de oameni sub arme: de două ori mai
mult decât noi.In ultimii ani,producţia de avioane tactice ruseşti a depăşit pe
a noastră cu 70%; ei au fabricat de patru ori mai multe vapoare de război decât
Statele Unite; pentru echipamentul forţelor terestre,raportul este de 8 la 1.

In Europa,ei şi-au întărit considerabil dispozitivul convenţional adăogân-
du-i,în ultimul deceniu,137.000 oameni.Fiecare din batalioanele lor blindate a
trecut dela 31 la 40 de tancuri şi mai mult.Fiecărei armate de tancuri i-au a-
dăogat un batalion blindat.In plus,logistica lor care acum zece ani era destul
de primitivă,a făcut progrese enorme.Această ameliorare a logisticei n'a fost
remarcată în Apus,dar e o desvoltare foarte importantă.

De ce face Uniunea Sovietică,în plină destindere,acest efort gigantic? Ea
are mai întâi un obiectiv defensiv.Sovietele vor să-şi consolideze poziţia do-
minantă în Europa de Răsărit,pentru ca ţările satelite să ştie bine că ele vor
rămâne,orice s'ar întâmpla,satelite.Au însă şi obiective potenţial ofensive.Mo-
dificând raportul de forţe pe continent,câştigând o indiscutabilă preponderenţă
militară,ele speră să retragă forţelor aliaţilor occidentali orice credibilitate.
Prin aceasta,ele speră să provoace cu vremea o desintegrare a Europei de Vest.
Altfel spus,ele vor să-şi stabilească,fără luptă,hegemonia dela Brest-Litovsk
până la Brest."Finlandizare"? "polonizare" a Europei de Apus? In orice caz,ter-
menul de "finlandizare" e optimist... Nu-i vorba de pesimism,eu încerc pur şi
simplu să nu-mi acoper ochii.Când văd o ţară ca Uniunea Sovietică consacrând 15%
din buget armatei,sunt înclinat să bănuesc gânduri ascunse.Mulţi occidentali
cred că Sovieticii interpretează ca ei cuvântul "destindere": a trăi şi a lăsa
să trăiască.Ei bine,e o eroare! Sovietele declară răspicat că destinderea e o
"consecinţă" a progresului Rusiei.Ei afirmă că raportul de forţe evoluează rapid
în favoarea lor şi că destinderea e o simplă etapă în desfăşurarea progresivă a
dominaţiei sovietice.De altfel,ei nu încetează să repete că destinderea cere o
intensificare a luptei ideologice.

RUGĂ de Matei Jaru("Apoziţia")

Doamne,ai milă de noi
Şi-i alungă pe strigoi!
Ne-au sugrumat cugetul
Ne-au vătămat sufletul
N'avem voie să gândim
Ne e frică să iubim
Pâinea-i scumpă şi amară
Nu mai ştim ce este vară
Ziua-noaptea tremurăm,
Noi decrete aşteptăm
Partidul povăţuieşte
El pe el se proslăveşte
Suntem robi cu lanţuri grele
Cerul nostru-i cu zăbrele
Soarta noastră-i vitregie
Şi jalnică pribegie
Călăii ce ne conduc
Neamul de râpă îl duc,
S'au cârdăşit cu muscalii
Şi ne nimicesc şacalii
Biata ţară cotropită
Şi de veacuri jefuită.
Ura ta înverşunată
Va avea roade vreodată?

Doamne,ai milă de noi
Şi-i alungă pe strigoi!

&& Ziarele moscovite au salutat cu tot entuziasmul cedarea,de către Italia,
Jugoslaviei,a zonei B dela Triest,- ca fiind întoarcerea la patria-mamă a unor
teritorii slave.Acum,că începutul s'a făcut,şi ca să-şi arate cinstea şi since-
ritatea,nu mai rămâne decât ca Brejnev să retrocedeze României Basarabia,Bucovi-
na nordică şi Herţa,pământuri care -spre deosebire de zona B,care n'a fost ni-
ciodată slavă-,au fost româneşti de când lumea!...

&& Soarta continuă să se înverşuneze asupra bietei noastre naţiuni.Astfel
"Moldova socialistă",organul moscovit dela Chişinău,anunţă,la 30 Decembrie,că
turme întregi de şobolani au invadat câmpurile şi magaziile de cereale din Basa-
rabia.Se calculează între 100.000-140.000 de "cuiburi" de rozătoare la hectar!

&& In Germania ocupată,avortul a fost "liberalizat" la 1 Ianuarie 1972.Con-
secinţa,după serioasa revistă medicală "Deutsches Arzteblatt": Inainte de aceas-
tă "reformă",avorturile reprezentau,faţă de naşteri,un procent de 5%.Astăzi,pro-
centul s'a ridicat până la 74,7%!...

NOTE ȘI COMENTARII

* Suveranitate, independență, neamestec.- Ceaușescu folosește orice prilej, în țară sau în lume, ca să pledeze pentru suveranitatea și independența fiecărei națiuni și neamestecul în treburile ei interne. Teoria ar fi exactă pentru țările libere; dar ce suveranitate poate exercita un popor de sclavi? ce ifose de independență își poate afișa o națiune care n'are nici măcar dreptul de a-și alege liberă reprezentanții? Stând cum stau lucrurile în România, suveranitatea și independența reclamate de Ceaușescu s'ar traduce printr'o suveranitate și independență personală, redusă adică la persoana lui și nicidecum națională; iar neamestecul n'ar fi altceva decât indiferența lumii libere la netraiul cauzat nenorociților de robi de către independentul și suveranul Ceaușescu! E oașicum cineva, în timp ce-și masacrează familia, ar cere vecinilor să nu se seziseze de urletele bietelor victime. Acest soi de suveranitate și independență convine dictatorilor, dar nu convinge pe nimeni, și numai din lașitate și comoditate se fac unii a-l lua în serios.

Dar, de când a devenit Ceaușescu așa de pasionat de independența și suveranitatea României? Unde era el, și cum a protestat când rușii puneau sub tăvălug trupul nefericitei țări? Pentru suveranitatea și independența țării a luptat Antonescu: de ce l-a omorît? Pentru independență și suveranitate au luptat coloneii Arsenescu și Uță, și toți Românii retrași în munți cu arma'n mână: de ce i-a ucis? De ce-a ucis pe Iuliu Maniu, pe Ion Mihalache, pe Gheorghe Brătianu și pe atâția alții, cari nu doreau altceva decât independența și suveranitatea Patriei? Ce-a fost cimitirul dela Canal, ce-a fost iadul dela Aiud, Gherla, Pitești, dacă nu strivirea celor ce, efectiv, râvneau la independența și suveranitatea țării? Ce altceva a însemnat desrădăcinarea și masacrarea țărănimii, dacă nu distrugerea oricărei premise de suveranitate și independență?

Și-apoi, de cine se teme Ceaușescu că i-ar încălca independența? Desigur, după toată logica geografiei și a apucăturilor, nu de Hotentoți, nici de Pieile Roșii, ci de ruși; dar noi îl vedem bot în bot cu ei și'n "pactul" dela Varșovia, și în Comecon, și'n opera de spionaj a lumii libere, și'n finanțarea dezordinei pe mapamond, deși proclamă peste tot "neamestecul"! De aceea bâlbâielile lui de independență, suveranitate și neamestec nu's decât o altă nerușinată mistificare, pentru adormirea veghei viitoarelor victime ale Bestiei Roșii, induse să se plece fără rezistență unui "comunism cu chip uman"...

* "Moldovenii" lui Brejniev.- Românii din Basarabia, Transnistria și Bucovina sunt, pentru savanții din Kremlin, "moldoveni": adică un soi de slavi, cari vorbesc un "dialect" mai aparte, - cu unele "slabe" influențe latinești, adevărat, dar fără nicio legătură cu limba românească. "Slavi" din ăștia au fost, așadar, Vasile Alecsandri, Mihai Eminescu, Creangă, ba chiar... Ștefan cel Mare! Ca să nu mai fie discuție, bolșevicii le-ar fi schimbat și numele, cum le-a schimbat alfabetul; se întâmplă, însă, că moldoveni mai sunt și dincoace de Prut. Și cum vocația rusească e să elibereze tot ce le iese'n cale, într'o bună zi moldovenii din republica lui Brejniev vor porni să elibereze pe frații din republica lui Ceaușescu. Terminată isprava, vor băga însă de seamă, abia atunci, că și locuitorii din Ardeal și Muntenia vorbesc aceeași limbă: și-atunci, îi vor elibera și pe aceștia. Dar parcă dincolo de Dunăre și Tisa nu sunt destui cari vorbesc exact ca'n Basarabia? Și iată tancurile liberatoare pe malurile Adriaticii! unde vor observa că înțeleg destul de bine și exprimarea "moldovenilor" din valea Padului, apoi a Tibrului, a Tagului, a Senei... Și-așa, odată ajunși la Atlantic, irezistibila lor curiozitate științifică îi va împinge până pe malurile Potomacului, să vadă dacă nu sunt și pe-acolo, cumva, niscaiva "moldoveni" de eliberat...

* Momâia din cânepă.- Vistavoii regimului de ocupație ne vorbesc foarte convinși de rolul providențial al lui Ceaușescu în dăinuirea neamului: "că, de n'ar fi el, de mult ne-ar fi ocupat rușii țara!". Scenic, ar fi așa: convingându-se într'o bună zi bolșevicii că ocuparea, și fățișe, a țării le-ar fi mai avantajoasă decât chiar stoarcerea ei de către omul lor, ar porni cu uriașa lor forță militară spre Prut; aci însă, dând de nea Nicu și Leanca lui, de veghe, crăcănați din mal în mal (după vorba haiducului: "bate tu marginile, ca să bat eu mijloacele"), s'ar speria așa de tare (ceeace n'ar fi chiar de tot exclus, având în vedere "grațiile" tovarășei Lenuța...), încât n'ar ști cum s'o rupă la fugă înapoi...

Nu poate exista un singur cap normal care să creadă că Brejniev, convingându-se de nevoia ocupării țării și având condiții internaționale favorabile, ar mai

avea vreun scrupul! Dar,de ce s'o facă,când el are acolo pe cel mai fidel execu
tant al tuturor monstruozităţilor marxiste! Ar fi o mare greşală.Căci în timp
ce Rusia-şi primeşte cu vârf şi îndesat tributul cerut dela vasal,ura acumulată
de sufocarea,morală şi materială,a populaţiei se revarsă,toată,asupra bâlbâitu-
lui.Carele singur se proclamă "independent şi suveran",vrând astfel să arate că,
ce face,face din proprie iniţiativă şi nu din constrângerea altora... Iar când
s'o trece dincolo de saturaţie,Brejniev mai face şi figură de salvator,alungân-
du-şi zapciul cu toate injuriile menite să "răcorească" indignarea populaţiei
şi înlocuindu-l cu alt lingău.E trist că în momente aşa de cruciale,frânele des-
tinului naţional român sunt în mâna unui nenorocit de analfabet,a cărui supremă
calitate e prosteasca îngâmfare a parvenitului!

* Gogea-Mitu.- Cele două veacuri de independenţă,Statele Unite şi le serbea-
ză nu cu fruntea sus: tot haosul din lume,lor se datoreşte! Explicaţia cu cance-
rul interior arată numai identitatea dintre incapacitatea externă şi cea inter-
nă.In politica mondială,America s'a specializat în rolul de deschizător de dru-
muri Rusiei.A distrus singurul Stat capabil a se opune Bestiei,iar restul Euro-
pei a fost parte predat Molochului,parte deposedat de colonii,ca să înlesnească
căpcăunilor ocuparea altor teritorii,şi înapoiate şi neapărate.Mai recent a ca-
dorisit Rusiei întreg sud-estul asiatic şi uriaşe hălci din Africa; iar ca să
liniştească pe Brejniev de teama foametei,i-a asigurat imense cantităţi de grâu.
Şi,de ce avea nevoie "ţara cea mai avansată" de atâtea cereale? De ce,după
şase decenii de comunism,adică de stăpânire absolută şi comandă unică,Rusia n'a
ajuns nici să-şi hrănească,fie şi pe sponci,supuşii? Brejniev dă vina pe secetă,
dar contractul cu America e pe 5 ani: cum face el să prevadă o secetă aşa de
prelungită? Mai de grabă e de presupus că-şi face mari depozite,în vederea unor
acţiuni de uriaşă anvergură.Când cu campania din Angola,Kissinger avertiza Rusia
că America n'o să-i mai permită şi altă ispravă: dacă "ameninţarea" sună ciudat,
e din pricină că,în timp ce Kissinger o perora,Angola nu era nici jumătate cuce-
rită,ceeace se traducea printr'un îndemn,cu asigurarea că-şi poate continua îna-
intarea fără niciun risc de intervenţie a lumii libere.
America de azi face impresie de Gogea-Mitu,cunoscutul nătântol bucureştean
de prin anii '30: uriaş,că n'avea loc în tramvai,blajin,râdea într'una fără rost,
se bâlbâia,lipsit complet de vlagă,că şi-un copil l-ar fi putut trânti,incapabil
de logică,de idei,de planuri,cu corpul invadat de paraziţi,doar burta funcţiona
normal... America ar fi putut fi stegarul luminii omenirii; incapacitatea de a
se despăduchia i-a anemiat sângele,reducând-o la ce se vede.Mare păcat!

* Colindele lui Marx.- Ceauşescu a organizat şi la sfârşitul anului trecut
mascarada "colindelor" de partid,care n'au însă nimic comun cu vechea şi frumoa-
sa tradiţie românească.In toate versurile declamate la comandă,nici vorbă de bă-
dica Traian,cunoscutul reacţionar care ne-a permis să ne numim români,ci numai
de cincinal,de partid şi alte baliverne.Versificatorii au strecurat totuşi unele
aleanuri ale zilei,ca atunci,de pildă,când cer "o aşezare /Cinstită,omenească'n-
tre popoare /Să nu mai fie nicăierea rob /Şi să dispară toată foamea de pe glob
/Şi fiece popor stăpân să fie /Pe munca lui,pe-a ţării avuţie"... Şi tot din
aceste "colinde" mai aflăm de "aspiraţiile noastre de independenţă,de dreptate,
de suveranitate": va să zică frumoasele principii,cu a căror realizare se tot
împăunează însărcinatul Moscovei,sunt încă abia în stare de "aspiraţii"...

* Desumflarea minciunii.- Citim în "Scânteia"din 28 Noembrie,la "Faptul di-
vers",că Iuliana Molnar din Cluj-Napoca,anunţând "că a primit cadou o maşină de
la o rudă din străinătate,pe care ar vrea s'o vândă cât mai repede la un preţ
convenabil("căci,zicea ea,la 54 de ani numai de condus maşină nu-mi arde"),rând
pe rând i-au dat arvună şase persoane din Cluj-Napoca,iar cineva din Zalău i-a
dat un avans de 17.000 lei.Ba,mai mult: unul dintre amatori şi-a vândut maşina
pe care o avea,cu câteva mii de lei mai puţin,numai să nu scape ocazia.Dar tot
a scăpat-o.Şi el şi ceilalţi.Iuliana n'avea nicio maşină".Noi însă,nu scăpăm oca-
zia să observăm că pe o maşină din străinătate a fost adevărată bătaie între con-
curenţi: de ce,dacă industria lui Ceauşescu e aşa de avansată,cum se laudă?...

* Intre"doctori".- Conferind cuplului Ceauşescu titlul de doctor,şahul a or-
ganizat o festivitate,în care strălucea mai ales luxul cocoanelor.Văzuşi dragă
ce toalete? întrebă doctora Leana. Nu! răspunse doctorul Nae,cu gândul în altă
parte; că eu m'am dus după casă,ca când eram mic,la Scorniceşti...

Radu Cornăţeanu

Un apel al Bisericii Române Ortodoxe din Germania.

De aproape 40 de ani preoți români ortodocși slujesc pe pământul Germaniei
la altarul credinței străbune.Biserica noastră în anii de după război s'a des-
prins de sub oblăduirea Patriarhiei din București de când acesteia i s'au impus
atribuții politice străine de ființa ei și potrivite numai cu interesele regimu-
lui de astăzi din țară.De atunci Biserica Ortodoxă Română din Germania își îm-
plinește misiunea cu ajutorul Consiliului Ecumenic din Geneva,sprijinit în Ger-
mania de instituțiile competente.Mijloacele de existență ale Bisericii au fost
sporite ani dearândul datorită stăruinței și energiei bine cunoscute a părinte-
lui consilier patriarhal Emilian Vasiloschi.

In ultimul an alocațiile pentru bisericile ortodoxe din Germania au fost
simțitor limitate,mai ales spezele de deplasare.Astfel odată cu scăderea notabi-
lă a posibilităților de întreținere și deplasare se restrâng,firește,și mijloa-
cele de împlinire a misiunii preoțești,cum și de a răspunde la chemările și ne-
voile credincioșilor -nunți,botezuri,sfeștanii,parastase,înmormântări,etc.- din
localități îndepărtate de reședința din Freiburg.

Toate celelalte comunități ale naționalităților creștine ortodoxe emigrate
în Germania au întâmpinat aceste greutăți,fără excepție,prin contribuțiile lor
organizate în sprijinul bisericilor respective.Numai comunității române îi lip-
sește organizarea unui sprijin permanent și eficace,care să asigure Bisericii
continuitatea fără preget în împlinirea misiunii.Să fie oare Românii mai puțin
voitori de sforțări în comun și mai neputincioși decât celelalte naționalități
din exil? Noi nu putem crede în lipsa de voință a Românilor,spre deosebire de
alte neamuri,de a ajuta statornic Biserica,singura așezare rămasă întreagă Româ-
nilor în libertate peste hotare.Cea mai bună pildă de solidaritate o arată Româ-
nii din America și Franța.Arhiepiscopia și bisericile din America,cași Biserica
Ortodoxă Română din Paris,trăiesc exclusiv din contribuțiile strânse permanent
de organizațiile religioase românești,culturale sau de ajutor mutual.Exemplul
Românilor din America și Franța este edificator pentru Românii de pretutindeni.

Iubiți credincioși,v'am făcut cunoscut prin cuvinte simple starea Bisericii
Române Ortodoxe din Germania.Dacă vreți ca biserica noastră să fie cât mai vie,
ca activitatea ei să se întindă cât mai departe și să răspundă fără preget la
toate nevoile și chemările,dați sprijinul d-voastră cu toată credința,cu tot su-
fletul și cu fapta! Suntem bucuroși să vă cunoaștem gândurile prin scris și prin
întâlniri și să știm cum vedeți d-voastră cele mai potrivite căi pentru întări-
rea Bisericii Ortodoxe Române din Germania,singura așezare menită să însuflețeas-
că o credință creștină și românească.Contribuțiile eventuale pot fi trimise pe
adresa: Rumänisch-Orthodoxe Kirche in Deutschland e.V.,Kommerzbank Freiburg,
Konto-Nr. 1639723/90.-

Protopop Dumitru Em.Popa

&& "Comunitățile catolice române unite din Roma,Paris și München" au publi-
cat în "Borghese"din 14 Decembrie 1975,sub titlul de "Mistere ecumenice",o scri-
soare de nedumerire și protest față de participarea oficială a Vaticanului la
serbările semicentenarului patriarhatului ortodox român,"ai cărui ierarhi au fost
principalii instigatori și autori morali ai suferințelor atroce îndurate de epis-
copii,preoții și mii de credincioși ai Bisericii catolice de rit oriental român,
având ca rezultat moartea în închisori,munca silnică și în sfârșit forțata supri-
mare și fuziune a Bisericii lor cu cea ortodoxă,cu mincinoasa motivare că s'au
întors din spontana lor voință la Biserica-mamă".

&& Secția canadiană a Uniunii și Ligii Românilor Americani,condusă de dl To-
ni Lupu,a sprijinit energic grupul de refugiați cari cereau,conform pactelor in-
ternaționale elementarului drept la libertate,reîntregirea familiilor - cerere
întărită cu greva foamei,cu mii de manifeste împărțite publicului și cu petiții
adresate Ministerului de Externe și tuturor membrilor Parlamentului,care a discu-
tat cazul în ședințele din 27-28 Noembrie și 2 Decembrie; iar The Globe and Mail,
The Montreal Star,The Citizen,The Ottawa Journal,The Spectator,The Toronto Star
și alte gazete au publicat fotografii și comentarii usturătoare pentru București.
Lupta,în care s'a distins Asociația Culturală Română din Hamilton,condusă de far-
macistul Gh.Bălașu,a avut rezultatul scontat: "Se dovedește astfel încă odată -
remarcă dl Lupu- că atitudinea de luptă hotărîtă și nu de slugă aduce rezultate...
O parte din familiile acestor frați sunt astăzi în Canada.Pentru toți ceilalți
frați în aceeași situație,sfatul nostru rămâne acelaș: cereți-vă dreptul de oa-
meni liberi și nu cerșiți slugoilor dela București".-

Crocodilul scoate lacrămi şi rechinii se agită

"Il Tempo" din 8 Ianuarie ne informează că Moscova,pe baza ştirilor corespondentului ei din Roma,Vadim Ardalovski,se plânge că ANUL SFÂNT s'a încheiat cu o explozie de fanatism religios anti-comunist,cu ingerinţe în lupta politică şi declaraţii "grosolane" făcute de înalţii prelaţi în sensul că marxismul e incompatibil cu Biserica.Pentru cei de bună credinţă şi în special pentru adepţi trebue precizat că teoria acestei incompatibilităţi stă în însăşi doctrina marxistă aplicată de Kremlin şi deci înalţii prelaţi prin declaraţiile lor au scos în relief una din nenumăratele feţe ale marxismului moscovit care urlă la toate răspântiile "convieţuire paşnică",lozincă la adăpostul căreia întreţine cea mai formidabilă reţea de spionaj,anarhizează,submineează şi întreţine războaie şi răsvrătiri în toate colţurile lumii,calcă sistematic şi permanent orice angajament şi orice drept al fiinţei omeneşti.

Biserica a suportat bârfirea şi sacrilegiile "celor fără Dumnezeu" şi deci aflaţi în slujba întunericului cu o resemnare uimitoare.Se apropie încheierea a trei sferturi de veac de feroce dictatură totalitară anti-creştină,de degradare a rasei umane la nivelul comun animalelor domestice şi de genocid prin: Religia practic interzisă; Bisericile dărâmate sau transformate în grajduri ori localuri de desfrâu,iar cele rămase în oficine de spionaj şi speculaţie; Preoţii arestaţi,ucişi şi înlocuiţi cu improvizaţi instruiţi în serviciul de securitate; Ceremonia botezurilor,a cununiilor şi înmormântărilor aspru sancţionată; Arestările,judecările în secret şi fără drept de apărare,deportările,condamnările la munci forţate,internările în case de nebuni,spălarea creerelor,izolările nelimitate şi absolut secrete,continuă a fi practicate cu o rigoare mai groaznică decât pe timpul lui Stalin; Mujicul de ieri,devenit "tovarăşul de azi",nu poate schimba locul de muncă,iar dacă-i alungat nu poate găsi post în altă parte şi isprăveşte la munci forţate în lagăre de concentrare; Sindicatele,din organe de apărare sunt transformate în organe de constrângere şi inchiziţie; Şi tot "tovarăşul de azi" nu poate circula dela o provincie la alta fără paşaport,iar în casă nu poate avea o provizie alimentară de peste 3 zile fără riscul de a fi condamnat,pentru sabotaj,la ani grei de temniţă sau de muncă forţată; Cetăţeanul sovietic nu are dreptul să vorbească,să gândească şi nici măcar să plângă; Partidul unic este stăpânul absolut pe munca,viaţa şi moartea cetăţeanului şi 99% din populaţie e obligată să trăiască complet izolată de restul lumii.

Impertinenţa,ipocrizia şi falsitatea nu mai miră pe nimeni,ele fac parte din arsenalul metodelor practicate în lăcomia de acaparare şi dominare a lumii.De fapt,"lacrămile" îşi au origina nu în declaraţiile înalţilor prelaţi,ci în faptul că unele partide frăţeşti din Occident pare c'au început să deschidă ochii, să gândească şi public să pună întrebări,să ceară lămuriri asupra nelegiuirilor practicate în "imperiul roşu".Dar iată că din umbră apar "ştergătorii de lacrămi", care se constuiesc în tribunale-fantomă şi,pentru distragerea atenţiei publice, dau sentinţe unilaterale contra ţărilor ce,apărându-şi independenţa,comit nelegiuiri cu mult inferioare în raport cu ale "stăpânului roşu".

Vică Florescu

&& De ziua Victoriei,1 Noembrie,poetul Traian Miron a publicat în "Régional de Cosnes" -gândindu-se desigur şi la cei 800.000 de Români,al căror sânge a făcut România Mare- nişte versuri în cinstea francezilor căzuţi.Versurile s'au bucurat de elogii,mai ales din partea veteranilor; au fost însă şi critici,mai mult sau mai puţin urbane,- care,venind din partea unor stângişti,n'au făcut decât să crească mândria autorului.Ii scrie însă,în acelaş ziar,doamna Rimbault, cunoscută romancieră şi poetă: "..am citit chiar acum,şi recitit,cu multă emoţie, mişcătorul Dvs poem... Deşi sunt o femeie,nu pentru asta ştiu mai puţin de generaţia care-a trăit marele război.Soţului meu.. i se amputase o jumătate de picior, ceeace nu ne-a împiedicat,pe el şi pe mine,să fim perfect fericiţi... Din păcate, el a murit în 1963.Toate acestea,scumpe poet,pentru a vă explica emoţia pe care am putut s'o simt la citirea poemului Dvs atât de mişcător şi de binevenit.Căci pentru noi doi şi pentru mine astăzi încă,armistiţiul ne-a fost întotdeauna la fel de sfânt ca datoria; şi am evocat totdeauna,în noi înşine,numele prietenilor dispăruţi... Primiţi,Vă rog,confrăţescul meu 'suvenir".

&& Vorbeşte dl Sima,în foaia lui,de povara "celor ce le va fi dat să moară în exil": imposiblitatea "profesorului" de a scrie o frază ca lumea în limba noastră îl va fi convins,probabil,să nu mai dea,altora,lecţii de română...

DORURI ŞI NECAZURI

I.-Spania: Adaog felicitările mele la împlinirea unui sfert de veac al revistei Vatra; aş dori s'o văd încălzind sufletele Românilor din Vatra Ţării în stare de libertate,iar aceste sărbători să fie ultimele pe pământ strein.

M.-Suedia: E jale cu noutăţile din lumea exilului.Să sperăm că 1976 va fi darnic şi îngăduitor,şi puţin şi de partea noastră...

R.- Franţa: Din mica mea pensie un mic obol,măcar pentru hârtie şi timbre...

F.-Italia: Tuturor celor ce cred şi luptă: sănătate şi curaj!

F.-Statele Unite: Am regretat mult moartea lui Mircea Popescu.L-am cunoscut la Washington,la congresul academic.Am primit Vatra şi am citit-o pe loc: îţi doresc să continui s'o scoţi.Şi ca să nu fie doar vorbă,alătur 10 dolari.

P.-Suedia: De sărbătorile Naşterii Domnului şi Noul An vă doresc împlinirea dorurilor,cu o soartă mai bună neamului nostru.Anexez un cek pentru Vatra.

B.-Franţa: Anexez un cek de 100 franci pentru Vatra.Mult curaj la scoaterea ei! Văd că mulţi dintre noi s'au dus de pe pământul pribegiei în faţa Domnului. Aţi auzit ce se întâmplă cu biserica dela Paris? Pentru un caz extrem,ar fi ea o soluţie... In ţară,după inundaţii,n'au mai putut ascunde că-i multă mizerie.

N.-Canada: Am primit Vatra şi ca totdeauna am citit-o pe nerăsuflate,fiind pentru noi singurul mijloc de a mai afla ce se petrece în ţară,ce fac Românii din exil.Ne amintim cu multă plăcere de Paştele de anul trecut,pe care am avut fericirea să-l petrecem cu Românii din Freiburg.Trimit 10 dolari pe anul trecut.

U.-Statele Unite: Jubileul de argint să vă fie cu succese şi "La mulţi ani"! In speranţa că ne mai ţine Dumnezeu să puteţi celebra şi alt jubileu,poate unul intermediar,căci cel de aur îl vom serba "prezenţi",alături de Mircea Popescu...

D.-Statele Unite: Să ajute bunul Dumnezeu ca în 1976 să continuaţi să scrieţi plăcuta foaie românească,însă în ţara noastră dragă,iar hidra comunistă să dispară de pe tot globul pământesc.V'am pus pentru susţinerea Vetrei 10 dolari.

R.-Spania: M'a impresionat citirea amintirii celor 25 de ani.Cum au trecut!

V.-Germania: Cu ocazia jubileului Vetrei primiţi din partea noastră cele mai sincere felicitări,dorindu-vă cât mai mulţi abonaţi.

C.-Mexic: Şi eu sunt unul din aceia cari au avut şansa de a primi Vatra dela primul număr(pe plaiurile chiliene),citind-o apoi regulat şi cu interes timp de 25 de ani prin diversele ţări pe unde viaţa m'a obligat să trăiesc.Felicitări şi înainte! Cu urarea să o editezi,în curând,pe meleagurile desrobite ale României.Alăturat,un cec în valoare de 15 dolari.

M.-Franţa: N'aş vrea să se destrame atmosfera de simpatie creată în jurul Vetrei,cu prilejul jubileului său de argint,înainte de a adăoga şi eu felicitările şi încurajările meritate.Am reluat Vatra dela început,răsfoind-o toată.Voiam să constat "pe rece" dacă a avut,sau nu,dreptate.Istoriceşte,da! căci ce este dânsa dacă nu istoria exilului românesc de peste un sfert de veac? Sentimental însă, n'a putut satisface toată lumea,căci nu toţi am plecat la drum pentru acelaş ţel. Foaia a rămas populară,cu toate că la ea au colaborat cele mai distinse condeie din refugiu,împletindu-se cu paginile naive(câteodată dela Doruri şi necazuri) ale ultimului nat,carele din punct de vedere moral şi naţional e mai de preţ decât mahării,foşti şi viitori stăpâni ai exilului.Iar cei ce n'au colaborat direct,ca fostul rege Mihai,Sima,Vişoianu,au şi dânşii meritele lor,dând material pentru revistă,putându-se astfel clarifica poziţiile.Vatra a fost întocmai ca grădinarul strângător ce culege tot fructul trudei sale,bun sau mai puţin bun, chit că mai apoi va arunca în foc sau la gunoi pe cel neutilizabil.

Fost-a Vatra un bine,sau un rău? Părerile se cam împart.După umila mea părere n'a prea fost rea,sau,hai să zic,fiind pe placul multora: este un rău necesar al timpului prezent: deoarece nu că s'a scris faptul,este ruşinea,ci,că s'a produs!

In tot cazul,meritul cel mare al Vetrei noastre este acela de a fi redat icoana fidelă a refugiului,ceea ce pentru istoricul de mâine va fi un mare noroc.

Acum mă poartă gândul spre un alt jubileu,la 50 de ani ai "Familiei" dela Oradea, unde poetul Goga,student focos pe-atunci,la ridicarea primului pahar a strigat: "Să bem pentru unitatea noastră politică"! S'a produs o zarvă mare între Vişoenii de pe-atunci,o groază între invitaţi,mai ales că prezenţi erau primarul Orăzii şi alte mărimuri ungureşti.Studenţii aplaudau nebuneşte,pe când un protopop îşi ştergea fruntea cu o mare basma roşie(deja?).Banchetul s'a terminat repede,iar Goga sta trist într'un colţ al mesei,când o mână prietenească se puse pe umerii săi: Tu ai dreptate! Era mâna lui Iosif Vulcan,directorul "Familiei".Eu,deşi nu sunt Iosif Vulcan,sunt însă fiu al Bihorului; deci azi,la 25 de ani ai Vetrei,îi strig ca să se ştie: "Tu ai avut dreptate,Vatră!"-

V.-Statele Unite: Te cunosc numai după povara Vetrei pe care o duci în spate de un sfert de veac.Sunt sigur că după nume şi originalitatea ce te caracterizează vii din Muscel; de unde anume,nu te-ai trădat nicidecum,barem printre rândurile scrise cu mult duh.Acele plaiuri le-am cunoscut: văzute de sus,din tren, autobuz,şaretă,călcate cu picioru; odată bunăoară din Câmpulun peste Pravăţ,Dragoslavele,Rucăr şi până la Peştera Dâmbovicioarei,sau la Flămânda şi Nămăeşti. Portul frumos şi oamenii de treabă.Un muscelean învăţător la noi în preajma Dealului Negru şi cu frate-său student la Cluj,binecunoscuţi în regiunea noastră ca "fraţii Năstase",mi-au încolţit în sufletu-mi adolescent dragostea de neam după învăţăturile Căpitanului.Pe dl Clime l-am cunoscut după întoarcerea-i din Spania tot la Cluj,la sediu,unde căram cărămizi şi mortar maestrului zidar Moruşca.Am fost adesea pe Râul Doamnei şi la vărsarea lui în Argeş,prin zăvoiul neiutatului camarad inginerul Ardeiu dela Domneşti,apoi dela Mărăcineni la Văleni,Topoloveni.După năvala Muscalilor eram în trecere prin Câmpulung,dornic să revăd pe un sătean,nevasta lui îmi spune plângând că-i reţinut la Legiunea de jandarmi de mai multe săptămâni.Mi-am luat inima în dinţi şi m'am dus acolo, ofiţerul mi-a permis să-l văd; era închis cu dalde Vişoianu din Văleni,mai mulţi domneşteni pe care-i cunoscusem şi toţi oamenii cinstiţi din judeţ...

De câte ori te-am citit în Vatra mi te imaginez ca din aluatul bine plămădit al muscelenilor,ca dr.Andriţoiu,Predoiu cu moara şi alţii.Vatra să iasă mai departe,să-şi ajungă jubileul de aur în anul sfânt 2000,ca cei ce vor mai trăi să vadă scumpa noastră ţară liberă,şi frumoasă ca soarele sfânt de pe cer.Alăturat primeşte un cec de 25 dolari,de plămădeală; urmând ca după puteri să mai pot veni şi eu cu câte un pumn două de făină pentru "Vatra" caldă ce ne coace pita de grâu curat a bunilor semănători de slovă românească.

C.-Statele Unite: Suntem singuri,precum bine remarci,nesusţinuţi de nimeni şi tot ce facem,facem cu propriile noastre mijloace.Şi în asta stă frumuseţea luptei noastre.Cu cât mai tare este materialmente marxismul,cu anexele lui oculte şi alianţele imbecile,cu atât e mai tare şi credinţa noastră în dreptatea cauzei ce apărăm.Lupta noastră sfântă,căci porneşte "dela Icoană",trebuie dusă cu aceeaşi tenacitate.De peste 40 de ani omoară ,chinuie şi prigonesc pe-ai noştri; dar tot ei sunt cei nervoşi şi au împânat Occidentul de agenţi.Imi amintesc de o ieşire a lui Emil Bulbuc în campania electorală din judeţul Constanţa,în 1937: "de va fi să cădem cu toţi,fiţi siguri că şi din morminte ne vom ridica, cu cosciugele în spinare,şi tot vom birui"! Moartea lui Mircea Popescu ne-a întristat mult.Om integru şi bun camarad.Ne uităm cu soţia la fotografiile făcute la Grottaferata şi nu putem crede că nu-l vom mai vedea.E şi Nalda cu Dragoş,copilaş,în braţe,şi Stavre Cuţumina,dus şi el prea de timpuriu dintre noi.

L.-Argentina: Fiecare,unde ne găsim,continuăm lupta cu tot ce ne-a înzestrat Dumnezeu; apărăm sfânta credinţă străbună şi neamul căzut în amara robie comunistă,cea mai teribilă din toate tiraniile.Rândurile noastre s'au rărit simţitor, iar golurile lăsate cu greu se mai pot umplea.Spre cinstea ei,generaţia dela '22 nu cunoaşte dezertări şi conlucrare cu duşmanii lui Cristos şi ai Patriei.Dimpotrivă,pe tot pământul ţării noastre mormintele marchează fapte eroice şi mii şi mii de morminte a celor ce vitejeşte şi-au dat viaţa pentru ca fiara apocaliptică să fie zdrobită.Nu putem cunoaşte voia lui Dumnezeu,dar suntem ţinuţi,fiecare unde ne-a aruncat destinul,să ne facem conştiincioşi datoria,luptând cu acelaş elan din anii tinereţii,în mijlocul unei lumi zisă "liberă" însă prinsă total în sfâşieri de dominaţie economică,ignorând adevărul ce-l propoveduim că poate cădea şi ea zdrobită,refuzând să înveţe ceva din drama popoarelor ajunse sub tirania bolşevică.Agenţii satanei au pătruns perfid până în cele mai înalte sfere şi orice reacţiune e paralizată în faza iniţială,cei ce spun adevărul sunt defăimaţi şi ameninţaţi.Greutăţile cresc pe măsură ce lenta comunizare progresează.

R.-Statele Unite: Lista cu realizările legionare în exil a fost desigur spontană şi e departe de a fi completă; de n'aş cita decât nume ca inginerul Sfinţescu,sau compozitorul Manzatti,ori Adameşteanu,aşa de bine afirmate şi în străinătate şi care lipsesc pe lista dată de Vatra! Am văzut însă citat şi pe"hatmanul" Hojbotă,ca legionar activ: să fie una şi aceeaşi persoană cu acel Hojbotă,care trimite reportaje nu numai la o fiţuică analfabetă din Paris,specializată în bălăcărirea Căpitanului şi a Gărzii lui,dar până şi"Dreptăţii" comuniste de aici?..

N.R. Nu ştim; dar ne-ar fi greu s'o credem.

D.-Germania: Pentru Vatra de anul trecut v'am trimis 50 de mărci şi vă mulţumesc că mi-o trimeteţi în mod regulat.Nu cedaţi în timpul acesta în care tot mai multe lichele trec la inamic.

ææ Duminică 29 Februarie, la Düsseldorf, a vorbit după slujbă, oficiată de pr. Popa, dl Vinograschi despre Basarabia, iar dl Piciorgros a povestit din viaţa de prizonierat la ruşi. S'a cântat "Ast'noapte la Prut, războiul a'nceput" şi "In sat la Aninoasa": ...Căci pajura română /Şi'nalţă cu elan /Fruntea ei de regină /La Volga şi Kuban...

ææ Vestita Academie Naţională italiană "Dei Lincei" a acordat profesorului Dinu Adameşteanu, în şedinţa din 13 Decembrie, premiul "Antonio Feltrinelli" pentru arheologie. Tot pentru merite ştiinţifice compatriotul nostru a mai primit premiul Academiei Regale Britanice şi premiul "Basilicata".

ææ La 14 Februarie a avut loc la Sorbona ceremonia acordării titlului de "doctor honoris causa" profesorului Mircea Eliade.

ææ Asociaţia Culturală Română din Toronto a organizat Sâmbătă 24 Ianuarie, în sala bisericii "Sf. Gheorghe", serbarea Unirii Principatelor. In aceeaşi zi a fost sărbătorită Unirea la Laval, din iniţiativa Asociaţiei Române din Canada.

ææ Profesorul George Palade, premiu Nobel, a fost numit de Paul VI printre cei 9 membri ai Academiei Pontificale de Ştiinţe.

ææ Printre primele decizii ale noului guvern al Australiei, conservator, a fost aceea de a reveni asupra recunoaşterii de către guvernul precedent, laburist, a suveranităţii sovietice asupra Estoniei, Letoniei şi Lituaniei. Bravo!

ææ Sinodul Bisericii Române Ortodoxe a hotărît, la 16 Octombrie, reînfiinţarea episcopiei de Alba Iulia. Hotărîrea a fost întărită print'un decret de Stat la 27 Octombrie. Episcopia din Galaţi a fost ridicată la rangul de arhiepiscopie "a Tomisului şi Dunării de Jos".

ææ La Costituentè della Destra italiană şi-a format un comitet de acţiune, din a cărui direcţie face parte şi compatriotul nostru Niki Constantinescu.

ææ Ramura germană a Societăţii Academice Române s'a întrunit Duminică 28 Decembrie la München. Preşedintele Sporea a vorbit despre contactele cu alte organizaţii româneşti (în America, Italia şi Franţa), participarea la comemorarea centenarului Universităţii din Cernăuţi (la Linz şi München), posibilitatea continuării tipăriturilor, etc.

ææ Biblioteca Română din Freiburg a organizat şi anul acesta, în după amiaza zilei de Bobotează, serbarea de Crăciun. Cu latura religioasă s'a ocupat, într'o inimoasă alocuţie, pastorul evanghelic dr. Birkner; iar dr. Habenicht, repatriat nu de mult din ţară, a vorbit despre folclorul nostru în legătură cu Crăciunul şi Anul Nou.- Tot la Bibliotecă a avut loc, în seara de 10 Februarie, un "recital" al lui Radu Aldulescu şi Albert Katz.

ææ Din ultimul număr al "Pământului strămoşesc" aflăm vestea bună că singurul supravieţuitor dintre "văcăreşteni", Radu Mironovici, trăieşte la Iaşi, unde anul trecut s'a făcut preot pe seama bisericii "40 de Sfinţi".

ææ Patriarhia din Bucureşti a scos şi anul acesta un calendar de perete în două ediţii: una pentru prostirea Românilor din exil, plină de "rânduieli bisericeşti", şi alta în care, alături de "rânduieli", se arată fraţilor din cuşca lui Ceauşescu datele lor "importante": ziua naşterii nărodului, "eliberarea României de sub dominaţia fascistă" (prin care închisoare o fi "suferit" pe-atunci popa Marina?), proclamarea Râpărâii şi alte date, una mai bisericească decât alta...

ææ Prăznuind pe Sf. Nicolae, la Sibiu, mitropolitul Mladin "a arătat între altele -citim în "Telegraful român"- că numele de Nicolae înseamnă popor biruitor. Aceasta o putem aplica şi la poporul nostru, care... prin importantele sale realizări... dă un prestigiu deosebit ţării noastre. Acest prestigiu e concentrat în personalitatea excepţională a Domnului Preşedinte Nicolae Ceauşescu, fiul cel mai iubit al poporului nostru, răsărit din sânul poporului". Are omul "cuiul" lui! Celor prezenţi, ce le mai rămânea decât să cânte "mulţi ani trăiască", ca să facă pe plac năucului...

ææ Părintele Alexandru Raţiu, scăpat nu de mult din ţara ocupată, scrie, în "Bună Vestire" (Dec. 74), un lung -peste 100 pagini!- şi exhaustiv articol despre "Persecuţia Bisericii Române Unite", persecuţie pe care a simţit-o şi pe piele proprie şi în care e vorba, amănunţit, de desfiinţarea unei Biserici -atât de meritoasă şi pe teren naţional!- prin ukaz, şi de martiriul ierarhilor ei: splendid exemplu de suferinţă pentru Neam şi Biserică! Remarcăm, spre cinstea şi lauda sfinţiei sale, că părintele Alexandru Raţiu e unul dintre prea puţinii cari, având norocul să ajungă în lumea liberă, înţeleg să contribuie cu tot ce ştiu şi pot la uşurarea jugului şi liberarea celor de acasă.

ææ In seara de 23 Ianuarie, dl prof. Virgil Mihăilescu a vorbit la "Haus der Begegnung" din München despre Unirea Principatelor.-

Am primit:

- Apostol Caciuperi: Poezii aleapte de Lucian Blaga, pri graiu armânescu;
- Mele, Hawaii, Iunie 1975, revistă condusă de prof. Ştefan Baciu;
- Apoziţia Nr.", München 1975, condusă de dl Ion Dumitru;
- Bună Vestire, Roma, Iulie-Dec. 1974; redactor, pr. Flaviu Popan;
- Ethos, nr. 2, Paris 1975; redactori, Ion Cusa şi Virgil Ierunca;
- Limite, Paris, Dec. 1975; redactori: Virgil Ierunca şi N. Petra;
- Const. Papanace: Mihai Eminescu, un mare precursor al legionarismului.
- Calendarul "Solia" pe 1976 al Episcopiei Române Ortodoxe din America.
- Izvoare, Tel Aviv, nr. 1/1975, revistă a Asoc. Scriitorilor Israelieni de limbă română.
- Isus Biruitorul, Paris, nr. 1/1976. Director: Sergiu Grossu.
- Pământul strămoşesc, nr. "/1976; director: D. Găzdaru.
- Psaltirea, tipărită la Ierusalim, 1967, de Monahul Ioanichie.
- Almanah 1976, editat de Capela "Sturza" din Baden-Baden.
- Bună Vestire. Omagiu canonicului Aloisie Ludovic Tăutu, la împlinirea a 80 de ani. Opere -vol. I: istorice.
- Toladot, Nov. 1975, Ierusalim: publicaţie pentru cercetarea trecutului evreilor din România.-
- Derrière le rideau de bambou. De Sergiu Grossu.-

ccc 47 de personalităţi premiate cu Nobel au semnat la Stockholm un apel către guverne pentru deplina respectare a "declaraţiei universale a drepturilor omului". In multe ţări, afirmă documentul, "nu există nici libertate de opinie, nici libertate de exprimare, nici libertate de mişcare.. Cetăţenii cari apără principiile declaraţiei sunt prigoniţi şi condamnaţi cu false pretexte.. Organizaţiile internaţionale nu mai au nici eficacitate nici prestigiu, iar principiul neamestecului a salvat aparenţele dar şi-a rîs de drepturile omului şi ameninţă pacea".

ccc Un profesor a fost îndepărtat dela Universitatea Catolică din Milano. Motivul? "Nimeni nu înţelege să se ocupe de sentimentele şi afecţiunile profesorului Gandiglio, şi cu atât mai puţin să exprime o părere -scrie comunicatul respectiv; ceeace Universitatea, prin rectorul ei, precizează, e că situaţia familiară (trăind el cu o femeie măritată cu altul, dela care a avut şi o fată), nu e compatibilă cu morala catolică pe care ea, Universitatea, o recunoaşte şi o practică. Indepărtarea profesorului nu poate surprinde, din moment ce cel care asumă la Universitatea Catolică un post în învăţământ, acceptă prin însuşi acest fapt să fie credincios condiţiilor şi normelor pe care Universitatea şi le-a dat şi înţelege să le respecte".- Ce va face acum nefericitul dascăl, aşa de ruşinos rămas pe drumuri? Se crede că, încurajat de reuşita pildă a lui Sima, va căuta să se plaseze în fruntea vreunei riguroase mişcări de îndreptare a moravurilor, unde, departe de admonestări, va mai găsi şi guguştuci cari să-l proclame, admirativi, mai mare ca Ştefan cel Mare. N'ar fi rău să ceară şi sfatul dlui Brădescu...

ccc Doi preoţi ruşi, cari înţeleg să dea lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu, au suferit de curând noi persecuţii, instrument al acestora fiind însăşi patriarhia din Moscova, care, din partea ei, dă totul exclusiv Cezarului (roşu). Interzicându-i-se să mai slujească, preotul Jakunin făcea pe ţârcovnicul la biserică din mahalaua Capitalei; acum i s'a luat şi acest post. Preotul Dudko, îndepărtat dela parohia din Moscova, slujea la o bisericuţă dintr'un sat; acum a fost îndepărtat şi de acolo. Rămaşi, cu familiile, în mizerie totală, arestarea lor, pe motiv de "parazitism", nu va întârzia. Dar "conştiinţele universale" sunt prea ocupate cu "liberarea" Spaniei sau a Sud-Africii, unde domneşte încă ordinea,, ca să mai observe totala sufocare din groaznicul imperiu moscovit!

ccc Un fericit muritor, care a reuşit să scape din paradisul lui Fidel Castro, a povestit că în Cuba există 10.000 de prizonieri politici, ţinuţi la secret în închisori; alţi 60.000, tot politici, constrânşi să lucreze între 12-16 ore pe zi pentru "reabilitare"; şi 250.000 prizonieri comuni, cei mai mulţi condamnaţi pentru "ofense aduse regimului". Se aşteaptă acum nişte uriaşe manifestaţii de stradă, în cap cu Sartre, contra regimului din Cuba...

ccc Cea mai bătrână femeie din România împlineşte 120 de ani. Se cheamă Maria Costea şi trăeşte în satul Mătişeşti, comuna Horea, judeţul Alba. Mamă a 12 copii, are peste 100 de nepoţi şi strănepoţi.

- -

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr. Petre Vălimăreanu -78 Freiburg Erbprinzenstr. 17 A -Germania. Contribuţiile, pe acelaş nume, la Öffentliche Sparkasse, Konto 1264443; sau, în Italia, pe acelaş nume, la C.C. Postale 1/44336 - ROMA.-